

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္ဘာတဝှမ်း ဗုဒ္ဓဘာသာ

ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်

ဟောကြားသည့်

ဝိ
ရိုးသားမ

၁၃-၈-၁၉၈၃ တွင် ဟောကြားသည်

www.ariyathitsa.eu.pn

ရိုးသားမှု

(13-8-1983 တွင် ဟောကြားသည့်တရား)

ဒါကျုပ်တို့ အနုပါဒါခြံမှာ ဒကာကြီးဦးဘဉာဏ်တို့ လာပြီးတော့ တရားဓမ္မနာကြားကြတာ ပြောဆိုဆုံးမတဲ့ တရားပွဲပေါ်နော်။ ကျုပ်တို့ နာကြား နေကြရုံတဲအတိုင်းပဲ တရားဓမ္မနဲ့ စပ်လျဉ်းတာတွေတော့ ခင်ဗျားတို့ သိရမှာ ပါဗျာ။ နာကြားနေကြရုံတာဆိုလို့ရှိရင် ခင်ဗျားတို့ကို အဓိက ကျုပ်တို့ ဒီထေရဝါ ဗုဒ္ဓဘာသာသုံးတတည်းက ပြောနေကြရုံတဲအတိုင်းဆိုရင် အချက်နှစ်ချက်ပါပဲဗျ အဓိက ဒီအချက်နှစ်ချက်ကိုပဲ ကျုပ်တို့က ဘယ်မှာဟောဟော ဘယ်မှာပြော ပြော ဒီအချက် နှစ်ချက်ကို အရင်းခံထားပြီးတော့ ဟောတာပါပဲ။ **အဲဒီအချက် နှစ်ချက်ဆိုတာက ကျုပ်တို့နဲ့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ ကွဲခဲ့တဲ့အချက်နှစ် ချက်ပါပဲ။** ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာတိုင်းကလည်း ဒီအချက်နှစ်ချက်ပဲ ကျုပ်တို့က ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ တာဝန်ရှိတဲ့အကြီးအကဲဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆီ ကျုပ်တို့က ပူဆာခဲ့တယ်။

သာသနာတော်ထဲမှာတော့ ဒီအချက်နှစ်ချက်မှားနေပြီ ဒီအချက် နှစ်ချက်မှားနေပြီ၊ ဒီအချက်နှစ်ချက်ကို သာသနာတော်ထဲကနေ ဖယ်ရှားပါ ဒီအချက်နှစ်ချက်ကို သာသနာတော်ထဲက မောင်းထုတ်မှ ဒီအချက် နှစ်ချက်ရှိ တဲ့အတွက် သာသနာတော်ထဲမှာ ဒါဒုက္ခရောက်နေပါတယ်။ သာသနာတော် ဆည်းကပ်ရတဲ့သူတွေ ဘာအကျိုးမှ မများဘဲနေပါတယ်။ ဒီအချက်နှစ်ချက်ကို သာ ဖယ်ရှားလိုက်ရင်ဖြင့် သာသနာတော်ထဲမှာ အကျိုးတွေများမှာပါလို့ဆိုတဲ့ အနေအထားမျိုးရောက်အောင် တဆာဆာကျုပ်တို့က ပူဆာခဲ့တယ်၊ တောင်း ဆိုခဲ့ကြတယ်။ ကြာတော့လည်း သူတို့ ကျုပ်တို့ကို ငြီးငွေ့ကြတယ်နဲ့တူပါတယ်။

ဒီလောက်ပူစာလွန်းတဲ့သူတွေဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ . . ကျုပ် တို့က တော့ ဒီအချက်နှစ်ချက်ဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ သိပ်အရေးကြီးပေမယ့် သာသနာတော်ထဲမှာတော့ သူတို့ကအရေးကြီးတယ်လို့ မထင်ကြပါဘူး။ အရေး ကြီးတယ်လို့ မထင်တဲ့အရာကို ကျုပ်တို့ တပူဆာဆာနဲ့ တရေးတကြီး တောင်း ဆိုနေတယ်ဆိုတော့ သူတို့လည်းနားငြီးကြမှာပေါ့။ အဲ့ဒါပေါ်မှာ မှီပြီး ကျုပ်တို့ကို

သူတို့ ဒါသာသနာတော်ထဲကနေပြီး ပါရာဇိကကျတယ်လို့ ကျုပ်တို့ကို လုပ်ပြီး သကာလ သာသနာတော်ထဲက ထုတ်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ကလည်း အဲ့ဒီအချက် နှစ်ချက်ဟာ သိပ်အရေးကြီးတာဖြစ်တဲ့အရာဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီအချက်နှစ် ချက်သာ မပြင်နိုင်ရင်တော့ ဒီသာသနာကတော့ဖြင့် သာသနာ့အသက်ဆိုတာ မရှိဘူးနဲ့. . .။ အဲ့ဒီလောက်ထိ ကျုပ်တို့ကလည်း အလေးအနက်မှတ်တယ်။

သာသနာတော်မှာ ဒီအချက်နှစ်ချက်ဟာ အသက်ပဲ။ ဒီအချက်နှစ် ချက်သာ မရှိရင်တော့ သာသနာတော်မှာ အသက်မရှိတော့ဘူးလို့အထိ ကျုပ်တို့ ကလည်း အပြတ်အသား ခံယူတယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ကလည်း ဒီသာသနာ တော်ထဲက ဒီအချက်နှစ်ချက်ကို ငြင်းတယ်လို့ဆိုတော့ အဲ့ဒီ အချက်နှစ်ချက် သာသနာတော်ဆီမှာ မရှိရင်တော့ တို့ကလည်း သာသနာတော်ကို ခွာရမှာပဲလို့ ဆိုတဲ့ သဘောမျိုး ကျုပ်တို့ကလည်း ပိုက်တယ်။ ဒါသာ မပြင်နိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ ခွာရမှာပဲလို့ဆိုပြီး ဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် လှေနဲ့ကမ်းလိုပဲ ခွာလိုက်တဲ့ အခါမှာ ကမ်းကခွာတာလား၊ လှေကခွာတာလားလို့ ပြောလို့မရအောင်လိုပဲ ကျုပ်တို့ လည်း ခွာလိုက်ကြတာ. . . ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့ဟာ အဲ့ဒီအရေးကြီး ပါတယ်ဆိုတဲ့ အချက်နှစ်ချက်ကို ဖယ်ရှားတဲ့သူပဲ။ ထေရဝါဒသာသနာတော်က တော့ ကျုပ်တို့က အရေးကြီးပါတယ်လို့ ဖယ်ရှားဖို့ရန်အတွက် အရေးကြီးပါ တယ်လို့ ထင်တဲ့အချက်နှစ်ချက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့သူပဲ။

ဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့နဲ့ ထေရဝါဒသာသနာ ဘာခြားနား တုန်းလို့ မေးလို့ရှိရင်တောင်မှ စကားလေးတိုတိုကလေးနဲ့ ပြောမယ်ဆိုရင် အဲ့ဒီအချက်နှစ်ချက်ခြားနားတာပဲ။ ဒီအချက်နှစ်ချက်က ဒါဖြင့်ဘာတုန်းလို့ မေး တော့ ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ရဲ့အယူအဆ ကျုပ်တို့ရဲ့ သိမြင်ချက် ကျုပ်တို့ရဲ့ လမ်းညွှန် ချက်ကို တစ်ကယ်တမ်း ပေါ်လွင်အောင် ဖော်ပြပြီး ရှင်းလင်းနိုင်တာကတော့ အဲ့ဒီနှစ်ချက်ကို ပြောမှဖြစ်မယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း ကျုပ်တို့နဲ့ ထေရဝါဒဘာ သာနှင့် ကွဲပြားသကာလ တသီးတခြားစီဖြစ်လာအောင် ဘာများခြားနားလို့လဲ ဆိုရင်ကတော့ ဒီအချက်နှစ်ချက်ပဲလို့ဆိုတာ ဒီအချက်နှစ်ချက်ကို သိမှ ဖြစ်မယ်။

အဲ့ဒီအချက်နှစ်ချက်က ဘာလဲလို့ဆိုတော့. . . ရိုးရိုးလေးပါဗျာ ရှင်းရှင်းလေးပါ။ **မသိတာကို သိတယ်လို့ဆိုတာကို မလုပ်ရဘူး**လို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိ တဲ့ ဟာလေးတစ်ချက်ပါ။ ကျုပ်တို့က ဟာကျုပ်တို့မသိတာကို လူတွေ မသိတာ

ကိုဖြင့် မသိဘူးလို့ ခံယူကြယုံပါ။ **လူတွေမသိတာကို သိတယ်လို့ လုပ်တာမျိုး ဖြစ်အောင် သွန်သင်ပေးတာမျိုး မလုပ်ကြပါတော့နဲ့**လို့ ကျုပ်တို့က ဒါ ပြောတယ်။ အဲ့ဒါအချက်တစ်ချက်ပဲ။ နောက်အချက်တစ်ချက်ကတော့ အဲဒါနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ကျုပ်တို့က **သိတာကိုကြတော့ သိတယ်လို့ ခံယူချင်တယ်။ သိတာကို မသိဘူးလို့ ကျုပ်တို့က မခံယူစေချင်ဘူး။** အဲ့ဒါကို သိတာကို သိတယ်လို့ပဲ ခံယူစေရအောင်ပါလို့ ကျုပ်တို့က ဒါလုပ်ဆောင်ခဲ့တယ်။

နောက်ဘဝတွေ ဖြစ်တယ်တို့ မဖြစ်ဘူးတို့ဆိုတာ

အဲ့တော့ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ အချက်က ဒီဟာလေးနှစ်ချက်ပါပဲ။ မသိတာကို မသိဘူးလို့ ခံယူစေရအောင်ဆိုတာရယ် သိတာကို သိတယ်လို့ ခံယူစေရအောင်ဆိုတာရယ် အဲဒီ အချက်ကလေးနှစ်ချက်ပဲဖြစ်တယ်။ ဆိုလိုတာ ဟာတော့ဖြင့် ဘာမှရှည်ရှည်ဝေးဝေးမဟုတ်ဘူး **မသိတာကို မသိဘူးလို့ ခံယူ ဖို့ရယ် သိတာကို သိတယ်လို့ဆိုတာ ခံယူစေဖို့ရယ် ဒါကလေးနှစ်ခုပဲ ကျုပ် တို့က ပြောတယ်** မှတ်ကြစို့။ ဒါကလေးကလည်း ဒီလောက်ကလေး ရိုးရိုးလေး လို့ဆိုပေမယ့်လို့လည်းပဲ သိပ်ဝေးသွားတယ်။ **ဒီရိုးရာဘာသာရေးမှာကတော့ မသိတာကို သိတယ်လို့ ခံယူနိုင်သွားအောင် နည်းအမျိုးမျိုးတွေနဲ့ သွန် သင်တယ်၊ သိနေတဲ့ဟာကိုလည်းပဲ မသိဘူးလို့ခံယူသွားအောင် နည်း အမျိုးမျိုးနဲ့ ခံယူသွားအောင် နည်းအမျိုးမျိုးတွေနဲ့ သွန်သင်တယ်။**

ကျုပ်တို့ကတော့ ရိုးရိုးပဲ မသိတာကို မသိဘူးလို့ဆိုတဲ့ ခံယူချက်မျိုး ဖြစ်အောင် နည်းအမျိုးမျိုးတွေနဲ့ သွန်သင်တာကို ရှောင်ရှားရမယ်၊ သိနေတဲ့ဟာ ကိုလည်းပဲ သိနေတယ်လို့ ခံယူအောင် အဲနည်းအမျိုးမျိုးတွေနဲ့ပဲ ကျုပ်တို့လုပ် ဆောင်တယ်။ . အဲနည်းအမျိုးမျိုးတွေနဲ့ လုပ်ဆောင်တာကို ကျုပ်တို့ရှောင်ရှားရ မယ့်ဟာ အဲ့ဒါဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလားလို့ မေးစရာလိုလိုရှိတယ်။

တကယ်တော့ သိပ်ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ မသိတာကို မသိဘူးလို့ ဘယ်လို တွေ ခံယူအောင်နည်းအမျိုးမျိုးတွေနဲ့ သွန်သင်တယ်ဆိုတော့. . . နောက်ဘဝ တွေ ဖြစ်တယ်တို့ မဖြစ်ဘူးတို့ဆိုတာ လူဘယ်လိုမှ မသိဘူး။ လူက နောက်ဘဝ တွေ နောင်ဘဝတွေ ဘယ်လိုမှမသိဘူး ဖြစ်တယ်တွေ မဖြစ်ဘူးတွေ။ အဲ့ဒီမသိ

တာကို ဘယ်လောက်တွေးကြည့်ကြည့်လည်း မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် မသိပေမယ် လို့လည်းပဲ နည်းလမ်းအမျိုးမျိုး စဉ်းကမ်းအမျိုးမျိုးတွေနဲ့ တည်ဆောက်လိုက် ပြီးတော့ကာ သွန်သင်နေမယ်ဆိုရင်တော့ တကယ်ကို မသိပေမယ့်လည်း သိသ လိုလိုမျိုးလို ကလီကမာဖြစ်လာအောင်လို့တော့ လုပ်လို့ရတယ်။ လုပ်လို့ရတဲ့ အတိုင်းလည်းပဲ လုပ်ကြတယ်။ အဲတော့ ကျုပ်တို့ဟာ အဲဒီ နောက်ဘဝ၊ နောင် ဘဝ တကယ်မသိတာကို မသိဘူးလို့ ဆိုတဲ့ဟာမျိုး ခံယူသွားအောင်ပဲ ကျုပ်တို့ ကပြောတယ်။

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာတော့ နောက်ဘဝ နောင်ဘဝဆိုတာကို သိတယ်လို့ဆိုတာမျိုးကို သိပ်ခံယူစေတယ်။ အားလုံး အဲ့ဒီခံယူချက်နဲ့ အကုန်လုံးကိုပဲ သက်ဝင်ရှင်သန် လှုပ်ရှားစေတယ်လို့ ဒီလိုပြောရလိမ့်မယ်။ ဥပမာ ဒါနမှုလေးပဲ ဖြစ်ဖြစ် သီလမှုလေးပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာဝနာမှုလေးပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်အမှုဖြစ်ဖြစ် အမှုတိုင်း အမှုတိုင်းကို အရင်းခံအဖြစ်နဲ့ ဘာလည်းဆိုတော့ နောက်ဘဝ နောင်ဘဝတွေ ဖြစ်တယ်တို့ မဖြစ်ဘူးတို့ ခံယူချက်ကိုပဲ တကယ်ကို မသိဘဲ မသိတဲ့ဟာကို သိတယ်လို့ ခံယူချက်ကိုပဲ အရင်းခံထားပြီးတော့ သွန်သင်တယ်၊ လုပ်ဆောင်စေတယ်၊ ဒီတော့ပြောမယ်ဆိုရင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ တော်တော်များများ လှုပ်ရှားရတယ်ဆိုတဲ့ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာမှုတွေ လှုပ်ရှားချက်တွေမှာဆိုရင် ဘာနဲ့ လှုပ်ရှားတာတုန်းလို့ မေးလို့ရှိရင် နောက်ဘဝ နောင်ဘဝတွေနဲ့ လှုပ်ရှားတယ်လို့ပြောရမယ်။ . . . ။

ကျုပ်တို့ ထေရဝါဒဘုန်းကြီးဘဝတုန်းကဗျာ အဲ့ဒီလိုမျိုး နောက်ဘဝ နောင်ဘဝကို မသိတဲ့ဟာကို မသိဘူးလို့ဆိုတဲ့ စကားသံမျိုးပြောလိုက်ရင် ကျုပ်တို့ သီတင်းသုံးတဲ့ ဘုန်းကြီးတွေ ဘာပြောကြသလဲလို့ဆိုတော့ **ဦးဉာဏရာ ကိုယ်တော်လုပ်ပုံနဲ့တော့ ဘုန်းကြီးတွေ ဆွမ်းငတ်ကုန်မယ့်ပုံပါပဲနဲ့** ဟော ဒီလိုမျိုးပြောကြတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ ဘုန်းကြီးတွေ ဆွမ်းစားနေရတာ တောင်မှ အဲ့ဒီ နောက်ဘဝ နောင်ဘဝနဲ့ စားနေရတယ်လို့ သူတို့ထင်ကြတယ်နဲ့ တူပါတယ်။ ဒီတော့ပြောမယ်ဆိုရင် ဘုန်းကြီးတွေ ကျောင်းကန်ကနားတွေနဲ့ ပစ္စည်းလေးပါးတွေ ရှိနေတာဟာ နောက်ဘဝ နောင်ဘဝတွေ ရှိနေလို့ ဒီလို ဧကန်ဧက ခံယူတဲ့ပုံ ဒါဆောင်နေတာလို့ ဒီလိုပြောစတမ်း... ။

မသိတဲ့ပြဿနာ

ဆိုလိုတာက ကျုပ်တို့ကများ နောက်ဘဝ နောင်ဘဝ မပါပဲနဲ့များ စကားပြောပြီး တရားတွေကို ပြောသွားမယ်ဆိုရင် အဲ့ဒီနောက်ဘဝ နောင်ဘဝ တွေ မသိတာကို မသိဘူးလို့ဆိုတဲ့အတိုင်း ခံယူကြဖို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို သွန်သင်သွားမယ်ဆိုရင် ဘုန်းကြီးတွေမှာ အဲ့ဒီ ဆွမ်း သင်္ကန်း ကျောင်း ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးဟာတော့ဖြင့် ဆုတ်ယုတ်ကုန်မယ် ထင်တယ်လို့ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို ဒါကျုပ်တို့ကို ပြောလာတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ ထေရသာသနာတော်ရဲ့ အသက်ဆိုတာက ဘာတုန်းဆိုတော့ဖြင့် အဲ့ဒီ နောက်ဘဝ နောင်ဘဝဆိုတာ ဖြစ်နေတယ်။ ကျုပ်တို့ကတော့ အဲ့ဒီ နောက်ဘဝ နောင်ဘဝဆိုတာ မသိ တဲ့ဟာ . . ။ တကယ်တော့ ထေရဝါဒမှာ တကယ်စိုက်လိုက် မတ်တပ်ဟောပြော နေ ပါတယ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေတောင်မှလည်း အဲ့ဒီ နောက်ဘဝ နောင်ဘဝတွေကို သူတို့ မသိပါဘူး ဟိုလိုတွက်ဒီလိုချက်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့သာ သူတို့ ခံယူနေ တာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတော့ ဒါကလေးကို ဒီပြဿနာကို ဘယ်လိုပြောမလဲဆိုရင်တော့ မသိတာကို မသိဘူးလို့ အဲ့ဒီ မသိတဲ့ပြဿနာကို မသိဘူးလို့ပဲထားနိုင်ရင် ကောင်းတယ်။ မသိတဲ့ ပြဿနာကို မသိဘူးလို့ မထားပဲနဲ့ မသိတဲ့ပြဿနာကို သိတယ်လို့ထားပြီး မှော်သွင်းခံရလို့ သိတယ်ဆိုတဲ့ မှော်ဝင်သွားရင်တော့ မသိ တာကို သိတယ်လို့လုပ်ရာရောက်တယ်။ အဲ့ဒီ မသိတာကို သိတယ်လို့ လုပ်လိုက် လို့ ရှိရင် မသိတဲ့ဟာပေါ်မှာမှီပြီး တကယ်မသိတဲ့ဟာ ဖြစ်တဲ့အတွက် အမှောင် ကတော့ ကျနေပြီ။ အမှောင်ကျနေတော့ အဲ့ဒါဆိုမှာ ကောင်းတာရှိသလား လည်း မမြင်ဘူး၊ မကောင်းတာရှိသလားလည်း မမြင်ဘူး။ မမြင်ပေမယ်လို့ စိတ်က မက်ရင်မက်သလို ကြောက်ရင်ကြောက်သလို ကိုယ်ထင် ကုတင်ရွှေနန်း ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ ဒီအမှောင်ထဲမှာ ထင်ချင်ရာထင်မှာ။

တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း အကောင်းတွေရှိတယ်လို့ထင်မှာ တစ်ခါတစ်ခါကြတော့လည်း မကောင်းတွေရှိတယ်လို့ထင်တယ် မကောင်းတွေ ရှိတယ်လို့ ထင်ရင်ကြောက်ပြီ၊ ကောင်းတွေရှိတယ်လို့ထင်ရင်မက်ပြီ၊ ဘာဖြစ်လို့ တုန်းဆိုတော့ မသိတဲ့နေရာမှာ အထင်ဆောက်ဖို့ဆိုတာ အကောင်းဆုံးပစ္စည်းပဲ

အမှောင်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ စိတ်ကူးယဉ်ဖို့ အကောင်းဆုံးအချိန်ပဲလို့ ပြောရမှာ။ မသိတဲ့အချိန်မှာ ဒါ စိတ်ကူးဖို့ရန် အကောင်းဆုံးပဲ။ ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရား ဟာဆိုလို့ရှိရင် အဲ့ဒီ ရွှေ့ဘဝ နောက်ဘဝလို့ဆိုတဲ့ မသိတဲ့အရာကြီးကို သိသလိုလိုခံယူတာမျိုးကို တော်တော်အပြစ်ပြောခဲ့တယ်။ ဒီမသိတဲ့ဟာကြီးကို သိသလိုလိုခံယူပြီလို့ဆိုရင်ကတော့ အဲ့ဒီသူတွေဟာတဲ့ ဒိဋ္ဌိကန္တာရော ဒိဋ္ဌိဝိသုကံဆိုတဲ့ဟာမျိုးနဲ့ တကယ်ကိုပဲ အမြင်ညောင်းကြီး အမြင်တရားတွေရဲ့ ညောင်းကြီးပဲ အမြင်တရားရဲ့ ကန္တာရကြီးပဲနဲ့ ပြောတယ်။ နုပုသမာယ နအဘိညာယ ဆိုတဲ့စကားနဲ့ ပြောတယ်။ ဒါကငြိမ်းအေးဖို့မဖြစ်ဘူး ဒါကသိမြင်ဖို့အတွက် မဖြစ်ဘူးနဲ့။ ဟော ဒီလိုမျိုးတွေ ပြောတယ်။

ဒါဘာတုန်းလို့ဆိုရင် မသိတာကြီးကို သိသလိုလိုလုပ်လိုက်ရင် သိသလိုလို ခံယူလိုက်လို့ရှိရင်ဖြစ်မယ့် အပြစ်အနာအဆာတွေကို အများကြီး စကားပုဒ်တွေ ပရိယာယ်တွေထုတ်ပီးသကာလ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတယ်။ အဲ့ဒါသာဖြစ်တယ်။ အဲ့ဒီ နောက်ဘဝ နောင်ဘဝဆိုတဲ့ မသိတာကိုတော့ ထေရဝါဒကတော့ မူရင်းဆိုပြီးတော့ ယူပါတယ်။ အဲ့ဒါကို ကျုပ်တို့ကတော့ ထေရဝါဒဟာ ဒီဟာတွေ ဖယ်ရှားပါလို့ ကျုပ်တို့ကပြောခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ကလည်း ကျုပ်တို့မှားတယ်လို့ ဒီလိုပဲခံယူတယ်။ ဒီလိုပဲခံယူတော့လည်း ကျုပ်တို့ကို ကန်ထုတ်လိုက်တယ်။ ကျုပ်တို့ကလည်း အဲ့ဒါမရှိတော့ဘူးလို့ဆိုရင် ကျုပ်တို့ကလည်း ကန်ထွက်ကြတယ်။

အဲ့ဒီလိုမျိုးဆိုတော့ ကျုပ်တို့ခံယူချက်က သူတို့နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သွားတယ်။ ကျုပ်တို့က ဘာခံယူသလဲဆိုရင် ဟာ. . မသိတာကို မသိဘူးလို့ပဲ ရိုးရိုးခံယူရမယ်။ ကျုပ်ရဲ့ ဥပသကာ ဥပသကာမလို့ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုလည်းပဲ ဒို့ဆည်းကပ်ကြတဲ့သူတွေကိုလည်းပဲ ဒို့စကားနားထောင်ကြတဲ့သူတွေကိုလည်းပဲ မသိတာကို မသိဘူးလို့ ဒို့မလုပ်စေဘူး။ မသိတာကို သိတယ်လို့လုပ်ထားတဲ့ သူတွေကို ဒါကိုတော့ မှားတယ်ပြင်ကြလို့ဆိုတဲ့ သဘောကိုလမ်းညွှန်ကြရမယ်။ အဲ့ အဲ့ဒီလိုမျိုး ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ ပီပီကြည်ကြည် မသိတာကို မသိဘူးလို့ပဲ ရပ်ကြလို့ပြောတယ်။ တစ်ခါ သိတဲ့အပိုင်းကြပြန်တော့ သိတာကိုလည်းပဲ သိတယ်လို့ဆိုတဲ့အတိုင်းပဲ ရပ်ကြ။ သိတာကို မသိဘူးလို့ဆိုတဲ့ အနေအထားမျိုးရောက်အောင် မပြင်ကြနဲ့လို့ဆိုတာမျိုး ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့

ဒါ ဆက်ပြီးတော့ လမ်းညွှန်တယ်။ သိတာက ဘာသိတုန်းဆိုရင် ငါရှိတယ် သူရှိတယ် ယောက်ျားရှိတယ် မိန်းမရှိတယ် ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတယ် သတ္တဝါရှိတယ် ငါ့ဟာ ရှိတယ် သူ့ဟာ ရှိတယ် ငါ့ဥစ္စာရှိတယ် သူ့ဥစ္စာရှိတယ် အဲ့ဒါတွေ သိတယ်။ အဲ့ဒီသိတာတွေလည်းပဲ သိတယ်လို့ပဲ ရပ်တည်ကြလို့ဆိုတဲ့ဟာမျိုးကို ကျုပ်တို့က လမ်းညွှန်တယ်။ အဲ့ဒါလည်းပဲ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ ကွဲခြင်းရဲ့ အကြောင်းထဲမှာလည်း အဲ့ဒါပါတယ်။ **ကျုပ်တို့နဲ့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ ဘာထူးခြားသလဲလို့ မေးလို့ရှိရင် အဓိကထူးခြားချက်ကိုလည်း ဒီအချက်နဲ့ ပြောလည်းရတယ်။**

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ပင်မတရားက ငါမရှိဘူး သူမရှိဘူး ပုဂ္ဂိုလ် မရှိဘူး သတ္တဝါမရှိဘူး ယောက်ျားမရှိဘူး မိန်းမမရှိဘူးလို့ ဒါပြောတယ်။ ဘာဖြစ် လို့တုန်းဆိုတော့ အားလုံးကတော့ဖြင့် တရားစစ်တရားမှန် လောကုတ္တရာ ကျကျကြည့်လိုက်ရင်တော့ဖြင့် ဓါတ်ပဲရှိတယ်လို့ ဆိုတဲ့အနေအထားမျိုး ရုပ်ဓါတ် နာမ်ဓါတ်ဆိုတာမျိုး . . . ။ အဲဒီလို ငါမရှိဘူး သူမရှိဘူး။ အဲ တကယ်သိနေကြတဲ့ လူတိုင်းသိနေကြတဲ့ ငါတို့သူတို့ဆိုတာ မျက်လှည့်တွေ အလကားတွေလို့ အဲဒီလို မျိုးလို ဒါခံယူကြတယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ကတော့ ဘာပြောသလဲဆိုတော့ လူဟာ လူပဲ ဓါတ်မဟုတ်ဘူး။ လူဟာလူပဲ ယောက်ျားတွေ မိန်းမတွေဟာ ဓါတ်မဟုတ် ဘူး။ ဓါတ်တွေကို ယောက်ျားတွေ မိန်းမ ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ယောက်ျား မိန်းမ တွေကို ယောက်ျား မိန်းမပြောတာ။

အဲတော့ ငါတို့တကယ်သိနေတဲ့ ယောက်ျားတို့ မိန်းမတို့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သတ္တဝါတို့ ငါတို့သူတပါးတို့ဆိုတာတွေက တကယ်ဟုတ်တဲ့ဟာတွေ တကယ် ရှိတဲ့ဟာတွေ ဒါကျုပ်တို့ကပြောတာ . . . ။ ကျုပ်တို့ကဘာပြောတုန်း ငါတို့ သူတပါးတို့ဆိုတာ ငါသိတဲ့အတိုင်း လက္ခရမယ်။ သိတာကို မဖြစ်ရဘူး သိတာ ကို မသိဘူးလို့ မလုပ်ရဘူး။ အဲ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာ သာမန်လူတွေ သိနေကြတဲ့ ငါရှိတယ် သူရှိတယ်လို့ ကိုယ်တိုင်သိတဲ့ဟာကို မသိဘူးလို့ ခံယူ သွားအောင် ဒါတွေသိတာမဟုတ်ဘူးလို့ ခံယူသွားအောင် သူတို့နဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ ခြားနားချက်ဟာ သိတာကို မသိဘူးလို့ ခံယူစေတယ်။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုလဲ ကျုပ်တို့က သိတာကို သိတယ်လို့ ခံယူစေချင်တယ်။

ငါရှိတယ် သူရှိတယ်လို့ဆိုတာ

ငါရှိတယ် သူရှိတယ်လို့ဆိုတာကို လူတွေသိတယ်။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာ အဲဒါလူတွေသိတာ မဟုတ်ဘူးလို့ခံယူတယ်။ ကျုပ်တို့ကတော့ လူတွေသိတာအတိုင်း ဟုတ်တယ်လို့ ခံယူတယ်။ ဒီတော့ပြောမယ်ဆိုရင် ခုနက အချက်နှစ်ချက်ပါပဲ ချုပ်လိုက်ရင် ဒီလိုသိတာကို မသိဘူးလို့လုပ်တာနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့လည်းပဲ မြတ်စွာဘုရားက အပြစ်အနာဆာတွေ အများကြီးပြောခဲ့ပါတယ်။ ပရိယာယ်ပုဒ်ပေါင်းများစွာနဲ့ စကားလုံးတွေ ချုပ်ပြီးသကာလပြောခဲ့တာ။ . ။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့နဲ့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာခြားနားချက် ဒါမှမဟုတ်လို့ရှိရင်လည်း ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ပင်ကိုယ်သဘော ဒါမှမဟုတ် ကျုပ်တို့ရဲ့ ပင်ကိုယ်သဘော ဒါကလေးတွေဟာ ကြည့်လိုက်လို့ရှိရင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ ပင်ကိုယ်သဘော သို့မဟုတ် ကျုပ်တို့ရဲ့ ပင်ကိုယ်သဘော ဒီနှစ်ခုသိလိုက်ရင် ကျုပ်တို့ရဲ့ ခြားနားခြင်းကိုလည်း သိသာတယ်။

အဲဒါသိလိုက်လို့ရှိရင် ကျုပ်တို့ကိုလည်းပဲ သေသေချာချာ သိပါတယ်။ ကျုပ်တို့ကို သေသေချာချာသိလို့ရှိရင် ကျုပ်တို့လမ်းညွှန်ချက်ကိုလည်း သေသေချာချာသိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီစကားကို ပြောနေတယ်လို့ မှတ်ပါ။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့က သိတာကို သိတယ်လို့ ခံယူစေတယ်။ မသိတာကို မသိဘူးလို့ ခံယူစေတယ်။ ဒါပဲရှင်းရှင်းလေးပဲ။ သိတာဘာသိသလဲ ငါရှိတယ် သူရှိတယ်လို့သိတယ်။ အဲဒါ ငါရှိတယ် သူရှိတယ်လို့ပဲ ခံယူစေတယ်။ မသိတာက ဘာလဲ။ မသိတာကို မသိဘူးလို့ ခံယူစေတယ်ဆိုရင် မသိတာကဘာလဲ၊ မသိတာက နောက်ဘဝ ရှိတယ်လို့ မရှိဘူးလို့ဆိုတာ မသိဘူး။ အဲဒီ မသိတာကို မသိဘူးလို့ပဲ ခံယူစေတယ်။

အဲ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာကျတော့ သိတာကို မသိဘူးလို့ ခံယူစေတယ်။ မသိတာကျတော့ သိတယ်လို့ ခံယူစေတယ် မသိတာက ဘာမသိတာတုန်း နောက်ဘဝ... နောက်ဘဝ ရှိတယ်လို့ဆိုတာမျိုးကို မသိဘူး။ မသိတာကို သိတယ်လို့ ခံယူစေတယ်၊ နောက်ဘဝ နောင်ဘဝကို... ။ အဲဒီလိုပဲ ငါရှိတယ် သူရှိတယ်ဆိုတဲ့ဟာမျိုးဟာ တကယ်သိတယ်။ အဲဒီသိတာကိုကျတော့ ဟာ ငါရှိတယ်လို့ သိတာမဟုတ်ဘူး၊ သူရှိတယ်လို့ သိတာဟာ မဟုတ်ဘူးလို့

ဒါကို မသိဘူးလို့ဆိုတာနဲ့ ခံယူစေတယ်။

အဲဒီလောက် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကို ခင်ဗျားတို့ ကလေးကတည်းက ကိုးကွယ်ခဲ့ကြတာဖြစ်တဲ့အတွက် ဒါအရှည်ကြီး တော်တော်များများ အကြောင်းအရာတွေ သိပါတယ်။ သိပေမယ်လို့လည်းပဲ ချုပ်ပြီးကြည့်ကြမယ် ဆိုရင်တော့ဖြင့် အဲဒီအချက်ကလေးကိုလည်း ခင်ဗျားတို့က ချုပ်ပြီးကြည့်ကြပါ။ အော် **တို့ရိုးရာ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာကတော့ တို့မသိတဲ့ဟာကို တို့သိတယ်လို့ လုပ်စေပါကလား။ တို့သိတဲ့ဟာကျတော့ တို့မသိဘူးလို့ လုပ်စေပါကလား**လို့ ဒါကလေးကို ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ အတွင်းမှာရှိနေတဲ့ ခင်ဗျားတို့သိတဲ့ အဖြစ်ကလေးအဖြစ်နဲ့သာ သိကြတယ်။

တစ်ခါ ကျုပ်တို့ကျတော့ ဘာဖြစ်သလဲ ကျုပ်တို့ကိုလည်းပဲ သဘော
ဓမ္မတွေ အများကြီးဆောင်နေတဲ့သူလိုလိုဖြစ်ပေမယ့် ချုပ်လိုက်လို့ရှိရင် ဒါပဲ
ကျုပ်တို့သိတာကို သိတယ်လို့ခံယူတယ်။ ကျုပ်တို့မသိတာကိုကြတော့ မသိဘူး
လို့ ခံယူတယ်။ အဲလောက်ကလေးကိုပဲ ကျုပ်တို့ပြောတာ ဒါပဲ . . ။ အဲဒီတော့
ဒါကလေးနှစ်ခုကတော့ဖြင့် လုံးဝဖြောင့်ဖြောင့်ကြီးကို ဆန့်ကျင်တဲ့အရာနှစ်ခုပဲ။
ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ ကျုပ်တို့ဘာကွဲတုန်းဆို ဒါလေးကွဲတာပဲ။ တခြားတွေကွဲ
တာကတော့ ဒါလေးကွဲတော့ ဒါနဲ့မညီလို့ကွဲတာဆိုရင်တော့လိုက်ကွဲမှာပေါ့ဗျာ။
အကုန်လုံးမညီတာဆိုရင်လည်း အကုန်လုံးကွဲမှာပါပဲ။ ဒါနဲ့ပဲလိုက်ညီရမှာပဲ။

အားလုံးသာသနာတော် တည်ဆောက်ကြတယ်ဆိုတာလည်း ဒါနဲ့ပဲ တည်ဆောက်ကြတာပဲ။ ကျုပ်တို့ တည်ဆောက်ကြတယ်ဆိုတာ ဒါနဲ့ပဲတည်ဆောက်ကြတာပဲ။ ကျုပ်တို့က ယောက်ျားရှိတယ် မိန်းမရှိတယ် ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတယ် ငါရှိတယ် သူတပါးရှိတယ် အဲ့ဒီလိုဆိုတော့ ငါရယ်လို့ရှိလာတော့ ငါရှာဖွေထားတဲ့ ပစ္စည်းလေးက ငါ့ပစ္စည်းပဲ။ သူရှာဖွေလို့ရတဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယကလဲ သူ့ပစ္စည်းပေါ့။ အဲတော့ ငါရှိတယ် သူရှိတယ်ဆိုတာ လက်ခံလိုက်တာပေါ့မှာ မူတည်ပြီး သူ့ပစ္စည်းရှိတာလည်း ကျုပ်တို့က လက်ခံသွားပြီ။ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာကတော့ အဓိက ငါရှိတယ်လို့ လက်မခံဘူး၊ သူရှိတယ်လို့ လက်မခံဘူးဆိုတော့ ငါမှမရှိဘဲနဲ့ ငါရှာဖွေလို့ရတဲ့ ပစ္စည်းဆိုတာ ဘယ်လက်ခံမလဲပေါ့။ သူမရှိတဲ့အတွက်လည်း သူရှာဖွေထားတာရှိတယ်လို့ဆိုတဲ့ ကိုယ်ပိုင် ပစ္စည်းဆိုတာ လက်ခံလို့မဖြစ်ဘူး။

ထေရဝါဒနဲ့ ပင်မအဓိကခြားနားချက်

အဲ အဲ့ဒီလိုမျိုးတွေလိုတွေပေါ့လေ...။ ငါရှိတယ် သူရှိတယ်ကို လက်ခံခြင်းအားဖြင့် ငါ့ပစ္စည်း သူ့ပစ္စည်းလဲ ကျုပ်တို့က လက်ခံတယ်။ ငါမရှိဘူး သူမရှိဘူးလက်ခံခြင်းအားဖြင့် ငါ့ပစ္စည်း မရှိဘူး သူ့ပစ္စည်း မရှိဘူးဆိုပြီး ဖြစ်ကြ ရလိမ့်မယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ အဲသလိုမျိုးတွေ ရှေ့ဆက်ပြီး ပွားပွား ပွားပွား သွားရင်ကတော့ တရားဓမ္မကတော့ ကြာလေခြားလေ ခြားခြားသွားတာမျိုး တော့ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ပင်မအဓိကခြားနားတာကတော့ ဒါပဲလို့ မှတ်ရမယ်။

ရှေ့ဘဝ နောက်ဘဝနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့ မသိတာကို သိတယ်လို့ ထေရဝါဒက ခံယူစေတယ်။ ကျုပ်တို့ကတော့ မသိတာကို မသိဘူးလို့ပဲ ခံယူပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ . . .

ကိုယ်ကိုယ်နဲ့ စပ်လျဉ်းလို့လည်းပဲ ငါကိုယ်ရှိတယ်လို့ဆိုတဲ့ အကြောင်းကိုသိနေတာကို ထေရဝါဒက မသိဘူးလို့ ခံယူစေတယ်။ ကျုပ်တို့ကတော့ ငါကိုယ်ရှိတယ်လို့ဆိုတာကို သိတာကို သိတယ်လို့ ခံယူစေတယ်။

ဒီအချက်နှစ် ချက်လေးဟာတော့ဖြင့် တကယ့်ပင်မမိတိုင်ကလေးလို့ ကျုပ်တို့ ဟောပြောနေခဲ့ပါတယ်။ သွန်သင်နေကြပါတယ်။ အရင်တုန်းကလည်း ဒီအကြောင်းအရာတွေ ပဲ သွန်သင်တာပဲလို့ ကျုပ်တို့ ဒီလိုပြောချင်ပါတယ်။

အဲ အဲ့ဒီလောက်ကလေးကနေ ဘာဖြစ်လာတုန်းဆိုတော့ တရားက ဒါကလေးခြားနားရာကနေ အများကြီးပေါက်ထွက်သွားတယ်။ ငါရှိတယ် သူရှိတယ် ကျုပ်တို့က ခံယူသွားပြီ၊ နောက်တစ်ခါ ကျုပ်တို့မသိတဲ့ အရာဖြစ်တဲ့ နောက်ဘဝရှိတယ် နောင်ဘဝရှိတယ်လို့ဆိုတဲ့ ဟာမျိုးကြတော့ ကျုပ်တို့က မခံယူတော့ဘူးဆိုတာဖြစ်သွားတဲ့အခါကြတော့... ဒါဖြင့်ဘာခံယူတုန်း နောက်ဘဝတွေမပါဘူး၊ ဟောဒီငါပဲဆိုတာ ခံယူသွားတဲ့အခါကြတော့ နောက်ဘဝ နောင်ဘဝတွေ မပါပဲ ဟောဒီ ငါပဲဆိုပီးတော့ ကျုပ်တို့ကခံယူသွားတဲ့ အခါကြတော့ ဟောဒီအပေါ်မှာ ကောင်းကျိုးတွေရော ဟောဒီ ငါ့အပေါ်မှာဆိုးပြစ်တွေရော အဲ့ဒါတွေကိုပါ ကျုပ်တို့ကခံယူသွားပြီ။ ဘယ်လောက်ထိလဲဆိုရင်ကတော့

ဖြင့် ကျုပ်တို့ခံယူသွားတာဖြင့် ကျုပ်တို့ခံယူသွားတာက အခု ငါကောင်းတာတွေ လုပ်တယ်နော် ငါကောင်းကျိုးတွေရ၊ အခုငါမကောင်းတာတွေလုပ်တယ် အခု ငါမကောင်းကျိုးတွေရ၊ အဲဒီလိုမျိုး ကျုပ်တို့က ရှေ့ဘဝနောက်ဘဝမပါပဲနဲ့ အခု ငါရှိနေတာကို လက်ခံတော့ တော်တော် စိစိစပ်စပ် ပီပီကြည်ကြည်ဖြစ်တယ်။

အာမထိလျှာမထိကြီးဖြစ်နေသလိုပဲ

ကျုပ်တို့လည်း ကလေးကတည်းက ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကို လက်ခံခဲ့တာ လက်ခံခဲ့ရတဲ့ ကလေးကတည်းက ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ တော်တော် အာမထိလျှာမထိရှိတယ်ဗျ။ အခုရှိနေတဲ့ ငါကျတော့ မရှိဘူးတဲ့။ တကယ်တမ်း မသိနေတဲ့ နောင်ဘဝကြတော့ ရှိတယ်ဆိုတော့ ဘာဖြစ်လာတုန်းဆိုတော့ အခု ငါလည်း နောက်ဘဝ မရှိဘဲနဲ့ နောင်ဘဝရှိတယ်ဆိုတော့ အခုဒီမှာ ဆိုးကျိုးတွေ ကောင်းကျိုးတွေရနေတာ အဲ့ဒီရနေတာရှိပေမယ့်လို့ အဲဒါတွေက ငါဟုတ်ဟုတ် ဟတ်ဟတ် မဟုတ်ဘူးလို့ဆိုတော့ စကားပြောရတာကိုမှ အာထဲလျှာထဲမှာ အထက်မထိ အောက်မထိကြီး။ အဲဒါသာဖြစ်တယ်. . . နောင်ဘဝဆိုတဲ့ မသိတဲ့ ဟာကြီးကို တစ်ခါ သွားလကွံတဲ့အခါကြတော့ အဲ့ဒီနောင်ဘဝကျတော့ တော် တော်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ငရဲအိုးတွေ နတ်ပြည်တွေ တစ်ခါသွားဖြစ်နေ ပြန်ရော. . . ။

ဆိုလိုတာကတော့ မသိတာမှာကြတော့ သိပ်အရေးထားပီးတော့ တကယ်သိနေတဲ့ ဒီကိုယ်ကာယကြီးရှိနေတာကြတော့လည်း အလေးမထား ပြန်ဘူး။ အဲဒီလိုဆိုတော့ ဘယ်ဟာကို ဘယ်လိုလေးနက်ရမယ်ဆိုတာတောင် မသိတတ်ချက်ဗျာ။ တကယ်ငါရှိနေတယ်လို့ သိတဲ့အရာကြီးကိုတော့ ငါ မသိဘူး လို့ လုပ်ပြီးတော့ နောင်ဘဝကိုကျ မသိတာကြီးကိုတော့ သိတယ်လို့ လုပ်ထား တာဆိုတော့ အာမထိလျှာမထိကြီးလို့ ပြောရမလိပ်။ ကျုပ်တို့ အခုဟာကတော့ အဲ့ဒီလို အာမထိလျှာမထိမရှိတော့ တကယ်ငါသိနေတဲ့အရာကိုလည်း ငါရှိ တယ်လို့ လက်ခံတယ်။ တကယ် ငါမသိနေတဲ့အရာကိုလည်း ငါသိဘူးလို့ ပီပီသသလက်ခံတယ်ဆိုတော့ ဒီငါတင် တော်တော်ပြတ်တယ်။ ဘယ်လိုပြတ် တုန်းဆိုရင် ဒီငါတွေရဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေ လိုက်ရှာရ အဲဒီလိုက်ရှာရတာက ဒီမှာ

ကောင်းတာလုပ်ရင် ဒီမှာကောင်းကျိုးရတယ်။ ဒီမှာမကောင်းတာလုပ်ရင် ဒီမှာ မကောင်းကျိုးရတယ်။ ကောင်းကျိုးတစ်ခုခုဖြစ်တာတို့ မကောင်းကျိုးတစ်ခုခု ဖြစ်တာတို့ကို အနက်အဓိပ္ပာယ် ဒီမှာတင်ရအောင်ဖော်တာ၊ ကောင်းမှု တစ်ခုခု လုပ်တာတို့ မကောင်းမှုတစ်ခုခု လုပ်တာတို့ဆိုတာလည်းပဲ ဒီမှာတင်ပဲ အဓိပ္ပာယ်ရအောင် ဖော်ရမှာ။

အသိထူးတွေရလာတယ်ဆိုတာ

ဒီလိုအကျိုးတရားတွေကို ဖြစ်ပွားစေမတုန်းဟဲ့ဆိုတာ ဒီမှာတင်ပဲ ရအောင်ဖော်မှာ။ ဒီတော့ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့မှာ လူလူဝှံရှားလိုက် တာနဲ့ လူမှာဖြစ်ပွားလိုက်တာ နှစ်ခုကိုစပ်မိအောင်ကြည့်တယ်။ လူပြုလုပ်လိုက် တာနဲ့ လူမှာ ဖြစ်ထွန်းလိုက်တာကိုလူမှာ စပ်မိအောင်ကြည့် အဲ့ဒီလို စပ်မိ အောင်ကြည့်တော့ အရင်တုန်းကကျုပ်တို့ မမြင်နေကြတဲ့ မမြင်စရာတွေ မြင် လာတယ်။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ အော် အသိထူးတွေလို့ ပြောရမှာပေါ့။ အရင် တုန်းက မသိတဲ့ဟာတွေ သိတာဆိုတော့ အရင်တုန်းက မမြင်ဘူးတဲ့ဟာတွေ မြင်တာဆိုတော့ အမြင်ထူးတွေ အသိထူးတွေရလာတယ်လို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ အရင်တုန်းက ဘယ်လိုဟာတွေ မမြင်သတုန်းဆိုရင် ဒီဘဝဆိုတာလည်းပဲ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်သိတဲ့ငါပဲ သူပဲလို့ဆိုတဲ့ဟာကို ဟုတ်ဟုတ်ဟတ်ဟတ် မရှိဘူး။ နောင်ဘဝလို့ ကိုယ်မသိတဲ့ဟာကျမှ ဟုတ်ဟုတ်ဟတ်ဟတ်ရှိတယ်လို့ဆိုတဲ့ဟာ မျိုးလို လုပ်နေတုန်းကာလတုန်းကတော့ ဒီကလုပ်သမျှတွေကလည်းပဲ သိပ်ရေ ရေရာရာ မဟုတ်တာဆိုတော့ နောင်ဘဝဆိုတဲ့ မရေရာတဲ့နေရာမှာ ရေရေရာ ရာသီသလို ဖြစ်ထားတဲ့နေရာမှာ အဲဒီအခါကျမှသွားအကျိုးပေးမှာလို့ လုပ်ထား လိုက်တော့ မသိဘူး။ အဲ့ဒီဟာတွေက ဘာမှမသိဘူး။

ကိုယ်လုပ်သမျှတွေကလည်းပဲ နောင်ဘဝကျမှဖြစ်မှာလို့ဆိုတော့ လည်းပဲ အဖြစ်တွေမသိရဘူး။ တစ်ခါဒီဘဝမှာတင်ဖြစ်နေတဲ့ အဖြစ်တွေကျ တော့လည်းပဲ သိပ်ငါရှိတယ်ဆိုတာ ရဲရဲရင့်ရင့် ပြတ်ပြတ်သားသား မလုပ်တာ ဆိုတော့ ဒီအဖြစ်တွေအတွက်လည်း သိပ်အဖက်ဆည်ပြီးသကာလ ဘယ်က လာတာတုန်းဆိုတာ မရှာဘူး။ အဲလိုမရှာချင်တော့ မရှာဘဲနေသလားလို့တော့

တကယ်ကိုမသိတဲ့ ရေရေရာရာကို မသိတဲ့ နောက်ဘဝတုန်းက ပြုလုပ်ခဲ့တာလို့ ဆိုတဲ့ဟာ.. ဒါလွဲချတယ်။ ဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် အဖြစ်ကိုကြည့်လိုက်လို့ ရှိရင် အဖြစ်ရဲ့အကြောင်းတရားက မမြင်ရတဲ့နေရာထဲက ဖြစ်နေပြန်ရော တစ်ခါအပြုကို ကြည့်ပြန်တော့လည်းပဲ အပြုရဲ့အကျိုးတရားဟာ ဟိုးနောင်ဘဝ လို့ဆိုတဲ့ မသိရတဲ့နေရာထဲ ရောက်နေပြီဆိုတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့က တစ်စုံတစ်စုံ စပ်မိအောင်မသိဘူး။

ကိုယ့်ဖြစ်တာတွေ့တော့လည်း ဒီဖြစ်တာ ဘာဖြစ်လို့မှန်း မသိဘူး။ ကိုယ်လုပ်နေတာ ကြည့်ပြန်တော့လည်း ငါလုပ်နေတာ ဘာဖြစ်မှာတုန်းဟဲ့လို့ မသိဘူး။ ကိုယ်လုပ်နေတဲ့ဟာကလည်း နောင်ကျမှ ဖြစ်မှာဆိုတော့ မသိဘူး။ ကိုယ့်ဖြစ်နေတဲ့ဟာလည်း နောက်တုန်းကလုပ်ခဲ့လို့လို့ ပြောလိုက်တော့ မသိဘူး။ ဒီတော့ပြောမယ်ဆိုရင် ဖြစ်တာကိုတွေ့ရင်လည်း ဖြစ်တာတွေ့တယ် ဘာကြောင့် ဖြစ်တာမှန်းမသိဘူး။ လုပ်တာတွေ့ပြန်တော့လည်း လုပ်တာပဲတွေ့တယ် ဘာ ဖြစ်မှာဆိုတာ မသိဘူး။ အဲဒီလောက်ကျုပ်တို့ မသိနေရာကနေပြီးတော့ အခု ပစ္စုပ္ပန်ကံဆိုတဲ့ ကျုပ်တို့ကို ကိုယ်သိတာကို သိတယ်လို့ ပီပီသသ လက်ခံပြီး တော့ ကိုယ်မသိတဲ့ဟာကြတော့ မသိဘူးလို့ ပီပီသသငြင်းဆိုတဲ့ လုပ်ငန်းကို လုပ်တတ်လာတော့ ဟော.. အသိထူးတွေ ပါထွက်လာတယ်။

ကိုယ်လုပ်တာက ကိုယ့်ဖြစ်တာနဲ့ စပ်မိရက်ရှိနေတာတွေ့ရတယ်။ ကိုယ့်ရှိနေတာလည်းပဲ ကိုယ်လုပ်လို့ဆိုတာကို စပ်မိအောင်ကို သိလာတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ လုပ်တာနဲ့ ဖြစ်တာ ဆုပ်စ မြုပ်စမြုပ်စအောင် မပျောက်တော့ ဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ ငါတစ်စုံတစ်ခုကလေး လှုပ်ရှားလိုက်တယ် ကာယကံ မြောက် ဝစီကံမြောက် မနောကံမြောက် ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး တစ်မျိုးမျိုး လှုပ်ရှားလိုက်တယ်။ အဲဒီလို လှုပ်ရှားလိုက်ရင် လှုပ်ရှားလိုက်တဲ့ အကျိုးအဖြစ်နဲ့ ငါ့မှာ ဖြစ်ထွန်းလာတယ်လို့ဆိုတာကို ဒီလိုသိတယ်။ မကောင်းရင်မကောင်းတဲ့ အကျိုးတရား၊ ကောင်းရင် ကောင်းတဲ့အကျိုးတရားဖြစ်ထွန်းလာတယ်လို့ ဆိုတာသိရတယ်။ အဲဒီလို စိတ်မှာဆိုးဆိုဝါးဝါးအဖြစ်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကောင်းကောင်း မွန်မွန် အဖြစ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဖြစ်တစ်ခုဖြစ်လာပြီလို့ဆိုရင် ဟောဒီအဖြစ်ဟာဖြင့် ငါ့ရဲ့ ဘယ်ကာယကံမှု ဝစီကံမှု မနောကံမှုကြောင့်ပဲလို့ဆိုတာမျိုးကို ကိုယ်ကိုယ် တိုင်ကို ရှာဖွေပြီးတော့ ကြည့်တတ်မြင်တတ်စပ်ဟတ်တတ်မှ အဲဒါဘာဖြစ်တုန်း

ဆိုရင် ကျုပ်တို့ရှေးအခါက မမြင်ဘူးတဲ့အမြင် ရှေးအခါက မသိဘူးတဲ့ အသိ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီအမြင်ဒီအသိတွေကို အမြင်ထူးတွေကို အသိထူးတွေလို့ ဒီလို ပြောရမယ်။

ထူးဆိုလို့ ဆန်းဆန်းပြားပြားဖြစ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရိုးရိုးသားသား ဖြစ်တာပါ။ ဆိုလိုတာကတော့ ကိုယ်လုပ်တာနဲ့ ကိုယ်ရတာ စပ်မိအောင်သိတဲ့ အသိက နဂိုက မသိဘဲနဲ့ အခုမှသိတော့ အသိထူးဖြစ်သွားတာပေါ့။ နဂိုက မမြင်ဘူးဘဲနဲ့ အခုမြင်ဘူးသွားတော့ အမြင်ထူးဖြစ်သွားတာပေါ့။ အဲ့ဒီလို အသိ ထူး အမြင်ထူးရတယ် အသိထူးအမြင်ထူးဆိုလို့ တကယ်ကို မဖြစ်စဖူးထူးခဲ့တဲ့ အဖြစ်လားဆိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ရိုးရိုးမှန်မှန်ဖြစ်နေတဲ့ အဖြစ်ပါပဲ အဖြစ်ဖြစ် ပေမယ်လို့ နဂိုက မသိသေးတာကြောင့်မို့လို့ အသိထူးလို့ နဂိုကမမြင်ဘူးတာ ကြောင့်မို့လို့ အမြင်ထူး... ဟော့ဒါဖြစ်တာ။

ဒါလေးတွေဖြစ်လာတော့ ဒါလေးတွေသိလာတော့ ဒီအထူးဖြစ်တဲ့ အသိကလေးတွေကို သိလာမြင်လာတော့ ဘာဖြစ်သလဲလို့ မေးတဲ့အခါကြ တော့ ဒီလိုအသိထူး အမြင်ထူးလေးတွေ မရှိလို့ရှိရင် ကိုယ့်ကိုကိုယ်လည်း ဘာဖြစ်လို့ဖြစ်မှန်းမသိ ဘာလုပ်လို့လဲ လုပ်မှန်းမသိဆိုတော့ ကိုယ်လုပ်တာတို့ ကိုယ်ဖြစ်တာတို့မသိတော့ လူကရမ်းတမ်းတမ်းစမ်းတမ်းတမ်းဗျ။ ဟော ထင်ရာ မြင်ရာ လုပ်တယ်ပေါ့ဗျာ။ သူများက ကောင်းတယ်ထင်ပြီး မြောက်ပေးရင် သူများကတော့ဖြင့် မကောင်းဘူးဆိုပြီး ခြောက်လို့ရှိရင်လည်း ကြောက်တယ်။ တကယ်တော့ ကြောက်တာတို့ မြောက်တာတို့ဆိုတာလိုလိုနဲ့ပဲ ကိုယ့်မှာ နေရ တယ်ဆိုတော့ လူပေါကြီးဖြစ်နေတာပေါ့။ အဲလူပေါကြီးဖြစ်ရုံတင်မကပဲ ဒီထက်သူများတွေကနေပြီးတော့ နက်ရာနက်ရာဆိုပြီးတော့ သဘောတရား တွေနဲ့ သွားပြီးတော့ သွန်သင်သွားပြီလို့ဆိုရင် လူကလည်း ဘာရယ်လို့မသိဘဲနဲ့ အဲ့ဒါတွေရဲ့ကျေးကျွန်ဖြစ် . . .။ အဲ့ဒါတွေရဲ့နောက် လိုက်ဖြစ်တာဗျနော်။

အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲနဲ့ ဒါကလေးသိလာတဲ့အခါကြတော့ လူ့ဘဝကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်တည်ဆောက်ဖို့ရန်အတွက် ကိုယ်ကနေပြီးတော့ အားအင်တွေဖြစ်လာတာ။ ဘယ်လို အားအင်တွေတည်ဆောက်မလဲဆိုရင် ငါမဆင်းရဲချင်ဘူး။ ငါငြိမ်းအေးချင်တယ်။ ဒါငါ့ကိုငါ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြစ်ချင် တယ်။ ငါ့ကိုငါ ပီပီပြင်ပြင်ဖြစ်ချင်တယ်လို့ဆိုတော့ ဒါလေးတွေက ငါဘာလုပ်

ရင်ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိထားတော့ ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာဖြစ် ဆိုတာသိတော့ မကောင်းတာမဖြစ်ချင်ဘူးဆိုတော့ ငါကောင်းတာတွေ လုပ်မှ ဖြစ်မယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပိုင်တဲ့သူလေးတွေဖြစ်ဖို့

အဲ. . . အဲဒီလိုမျိုးလေးတွေ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြင်နိုင်တဲ့အဖြစ်ရောက်လာ. . . ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပြင်နိုင်တော့ နောက်ဆုံးပိတ် ဘာပြောရမလဲလို့ဆိုရင် ဒီလိုပြင်နိုင်တာပေါ်မှာ မှီပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပိုင်တဲ့ သူလေးတွေဖြစ်တယ် ဘယ်လောက်မကောင်းတဲ့ အလေ့အကျင့်ကြီးဖြစ်နေနေ ဒါမကောင်းမှန်းသိသွားလို့ရှိရင် ကောင်းတဲ့ အလေ့အကျင့်ရအောင်ပြန် လေ့ ကျင့်ရမှာဆိုတဲ့ အသိအမြင်လေးပေါက်လာပြီး လေ့ကျင့်လိုက်တော့ မကောင်း တာကနေ ကောင်းတဲ့ အလေ့အကျင့် လေ့ကျင့် လေ့ကျင့်ရင်း ကောင်းတာတွေ ဖြစ်လာတယ်။ ဒီအလေ့အကျင့်အောင်သွားပြီဆိုရင် ဒီလူ လူကောင်း ဖြစ်သွား မှာပဲ။ ဒီတော့ ဘာဖြစ်သွားတုန်း လူဟာကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပိုင်လာတယ်။ ကိုယ့်နှုတ် ကို ကိုယ်ပိုင်လာတယ်။ ကိုယ်စိတ်ကို ကိုယ်ပိုင်လာတယ်။ ဘယ်လိုပြောရမလဲ ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ကိုယ် နှုတ်နှလုံးရဲ့ လှုပ်ရှားမှုကို ကိုယ့်အသိဉာဏ်ရဲ့ ကွပ်ကဲမှု၊ အောက်မှာပဲ ထားနိုင်လာတယ်။ ကိုယ့်အသိဉာဏ်က ဒီလိုမပြောစေချင်ဘူး။ ဒီလိုမလုပ်စေချင်ဘူး ဒီလိုမနေထိုင်စေချင်ဘူးဆိုရင် ဟော မပြောမဆို မလုပ် မနေထိုင်တော့ဘူး။ ဆိုလိုတာကတော့ လူဟာအသိဉာဏ်ရဲ့ ဦးစီးမှုကို တသွေ မတိမ်းလိုက်နာသွားတယ်လို့။

လူတွေမှာ အဓိကဆင်းရဲကြတာဟာ ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲလို့ မေးရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ကိုယ်မနိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်နှုတ်ကိုယ်လည်း ကိုယ်မနိုင်ဘူး၊ ကိုယ့် စိတ်ကိုယ်လည်း ကိုယ်မနိုင်ဘူး။ ဟော ကိုယ့်ကိုယ် နှုတ် နှလုံးကို ကိုယ် မနိုင်တဲ့ အခါကျတော့ ဘာဖြစ်သလဲဆိုတော့ စိတ်ထတယ်တို့ စိတ်ကြွတယ်လို့ပေါ့လေ အဲ့သလို မျိုးသဘောတွေ ပြောရတယ်။ အဲ့သလို စိတ်ထရင် စိတ်ကြွရင် ကိုယ် ဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်. . . ၊ မှားမှားယွင်းယွင်းတွေလည်း ပါချင်လည်းပါ နောက်ခါလာ မှ နောင်ခါဈေးဆိုတဲ့ သဘောမျိုး ထင်ရာစိုင်းသွားကြတယ်။ ဟောနောက်ဆုံး

ပိတ်ကြတော့ အဲဒီအမှားအတွက် ကိုယ်ကပေးဆပ်ရတဲ့ဟာတွေဟာ အများကြီး ဖြစ်ပြီးတော့ လူဟာ လုံးဝဆင်းရဲဒုက္ခရောက်တော့တာပေါ့။ အဲတော့ လူမှာ ငြိမ်းချမ်းတယ် ငြိမ်းချမ်းတယ်ဆိုတာ အာမထိလျှာမထိနဲ့ စိတ်ကူးကလေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းတာကလေး ပြောရမှာမဟုတ်ဘူး။ **ငြိမ်းချမ်းတယ် ငြိမ်းချမ်းတယ် ဆိုတာဟာ ကိုယ့်ကို ကိုယ် သိပ်နိုင်လွန်းသွားတဲ့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်နှုတ် နှလုံးကို ကိုယ်ရဲ့ အသိဉာဏ်ရဲ့ခွင့်ပြုချက်အတွင်းမှာ ထားနိုင်သွားတဲ့ အတွက် လူဟာ ဘာနဲ့မှမတိုက်ဘဲ ဘာနဲ့မှ မခိုက်ဘဲနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေနိုင်သွားတာကို ငြိမ်းချမ်းတယ်လို့ ပြောရမယ်။**

ငြိမ်းချမ်းခြင်းကြောင့် ဒီကိုယ်ကြီး ရှည်နေတာကနေ တိုသွားမှာ လည်းမဟုတ်ဘူး။ တိုနေတာကနေ ရှည်သွားမှာလည်း မဟုတ်ဘူး ပိန်နေတာ ကနေ ဝသွားမှာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဝနေတာကနေ ပိန်သွားမှာလည်း မဟုတ် ဘူး။ ဖြူနေတာကနေ မဲလာမှာလည်းမဟုတ်ဘူး၊ မဲနေတာကနေ ဖြူသွားမှာ လည်း မဟုတ်ဘူး။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ကို ပြောဆိုတယ် ပြုလုပ်တယ် ကြံစည် တယ်။ အဲဒီပြောဆို ပြုလုပ် ကြံစည်တာတော့ဖြင့် ကိုယ့်အသိဉာဏ်ရဲ့ ခွင့်ပြု ချက်အတိုင်းအထွာ အတွင်းထဲမှာပဲ ဒါပြောဆိုသွားအောင် ပြုလုပ်သွားအောင် ကြံစည်သွားအောင် ဒါထိန်းကျောင်းသွားနိုင်တယ်။ အဲဒီလိုမျိုး အသိဉာဏ်က လူကိုကွပ်ကဲနိုင်သွားလို့ အသိဉာဏ်ဆိုတာက အမှန်အကန်တွေ သိတာကို ဒီအမှန်အကန်သိမှုက လူကိုကွပ်ကဲသွားလို့ အမှန်အကန်အသိဉာဏ်ရဲ့ ခွင့်ပြု ချက်အတွင်းထဲမှာပဲ အမှန်အကန် အသိဉာဏ်ရဲ့ ရှေ့ဆောင် ချက်အောက်မှာပဲ ကိုယ်ကိုနှုတ်နှလုံးတွေရှိပြီလို့ ဆိုလို့ရှိရင် အဲဒီကိုယ်နှုတ် နှလုံးကို ယဉ်ကျေးတယ် လို့ပြောရမယ် လိမ္မာတယ်လို့ ပြောရမယ်။

အဲဒီလို ယဉ်ကျေးလိမ္မာသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဘေးအန္တရာယ်ဆိုတာ မရှိတော့ဘူး၊ ဒုက္ခသုခဆိုတာမရှိတော့ဘူး။ အဲဒါငြိမ်းချမ်းတာလို့ ဒီလိုပြောရ မယ်။ အဲဒါ လွတ်မြောက်သွားတာလို့ ပြောရမယ်။ လွတ်မြောက်သွားပြီးတဲ့လို့ ဆိုပြီးသကာလ သရဖူကြီးဆောင်းနေရမှာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ မကိုဋ်တွေဘာတွေ ဆောင်းပီး ဝတ်ပုံစားပုံတစ်မျိုးတွေနဲ့ ဖြစ်သွားရမှာလည်း မဟုတ်ဘူး။ လူဟာ လွတ်မြောက်တယ်တို့ ငြိမ်းချမ်းတယ်တို့ဆိုတာ ဘာဖြစ်တုန်း ကိုယ့်ကိုယ်နှုတ် နှလုံးကို ကိုယ်နိုင်သွားလို့မို့လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကိုယ့်အသိဉာဏ်ကနေစေတဲ့

အတိုင်းနေသွားတာလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ အဲဒီလိုမျိုးနေထိုင်နိုင်သွားပြီလို့ ဆိုလို့ရှိရင် ဒါဟာအကျိုးတရားရတာပဲ။

စေ့စပ်တဲ့လူ

ခုနစ်ကျော်ခွဲတဲ့ လူကို တကယ်ငါ ရှိနေတာကို ငါရှိတယ်လို့ သိတဲ့ သူက ငါလုပ်ကိုင်ရှာဖွေထားလို့ ရတဲ့ပစ္စည်းလည်း ငါ့ပစ္စည်းလို့ မှတ်တယ်။ ငါပစ္စည်းလို့ မှတ်သလို ငါ့ပစ္စည်း သူများတတွေ ရှာဖွေ ထားတဲ့ ပစ္စည်းကိုလည်း သူများပစ္စည်းလို့ မှတ်တယ်။ သူများတတွေကိုလည်းပဲ ငါရှိသလို သူများတွေ တကယ် ရှိတယ်လို့လည်းပဲ ခံယူတယ်။ သူများပစ္စည်းကို လည်း ငါကတော့ဖြင့် မပေးပဲနဲ့ ယူလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ငါ့ပစ္စည်းမှမဟုတ်ဘဲ ငါ့ပစ္စည်းကိုလည်း သူများ မပေးထိုက်ဘဲနဲ့ ပေးလို့မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ဟာမျိုး ထိန်းကျောင်းဖို့ လိုအပ်တယ် ဆိုတာမျိုး အဲဒီလိုမျိုးတွေ အကုန်လုံးသိသွားတဲ့အခါကြတော့ ကိုယ်နဲ့သူနဲ့ ဆက်ဆံရေးမှာ ငါ့သူ့ကို ဘယ်လောက်နစ်နာစေသလဲတဲ့၊ ငါ့ကို သူဘယ် လောက်အနစ်နာခံရသလဲဆိုတာမျိုးလို ကိုယ်ကနေပြီးတော့ ကြည့် ကျက်ပီး တော့ပဲ ဆက်သွယ်သွားတဲ့အခါကြတော့ ဒီလိုမျိုးလူက တော်တော် စေ့စပ်တဲ့လူ ဖြစ်မှာဗျ။

အဲ့ဒီလို စေ့စပ်တဲ့လူဖြစ်လာတော့ လူချင်းလူမှာ ဘယ်လောက် စောင့်စည်းစရာတွေ လိုပါလားလို့ဆိုတာတွေ လူလက်ခံတာမှာ မှီပြီးတော့ လူလက်ခံတဲ့ ဒဿနပေါ်မှာမှီပြီးတော့ လူချင်းလူမှာ ဘယ်လောက်စောင့် စည်း စရာတွေလိုပါလား၊ လူဟာ ဘယ်လိုဖွဲ့စည်းမီးနေထိုင်ရတာပါလား၊ ဟောဒါမျိုး တွေ သိသွားတယ်။ နောက်ဆုံးဘိတ်ဗျာ လူလက်ခံတားတော့ ဘာဖြစ်လာလဲဆို ရင် ကိုယ်စားနေရတဲ့ အစားအစာတွေ ကိုယ်ဝတ်နေရတဲ့ အဝတ်အဆင်တွေ ကိုယ်နေရတဲ့အိမ်ရာ ပစ္စည်းတွေ အစစတွေရဲ့ အတိုင်းအထွာတွေလည်းပဲ အကုန်သိလာလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီလိုသိလာတော့ အော် ခွံတတွေဟာ လူတွေနဲ့လူ တွေဆက်စပ်နေတာ လူချင်းလူချင်းရဲ့ အမျိုးတော်ပုံတွေလည်း သိသွားတာပေါ့။

လူချင်းလူချင်းဘယ်လို ဆက်စပ်နေတာတုန်းဆိုရင် တို့သုံးနေတဲ့ ပစ္စည်းရာခိုင်နှုန်း ၁၀၀မှာ ၉၉ လောက် သို့မဟုတ် ၉၅လောက်ကတော့ဖြင့်

သူများတတွေ လုပ်တာတွေချည်းပဲ။ သုံးနေရတာ အဝတ်တစ်ထည်တောင် ငါတို့မရက်ဖူးဘူး။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဆားတစ်ပွင့်တောင် ငါတို့မချက်ဖူးဘူး။

အဲ့ဒီလိုမျိုး အားလုံး သူများလုပ်တာတွေချည်း တို့ကသုံးနေကြတယ် ဆိုရင်ဖြင့် သူများတတွေကနေပြီး ဒို့ကို မလဲအောင် ထောက်ကူထားတာပါလား၊ ထောက်ကန်ထားတာပါလားလို့ လူလက်ခံတဲ့ လူတွေက လူချင်းလူ လူ့အစု အမက်ရှိတာကိုလက်ခံတော့ လူ့အစုအမက်ကြီးရဲ့ လူတစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦးကို ထောက်ကန်ထားပုံ အကြောင်းတွေကို သိလာတယ်။ အော် အဲဒီဆိုတော့ ဒေါသ ပီးသကာလ ကန်ထုတ်ဖို့ရာထက် မေတ္တာတွေပွားပြီးသကာလ ဆွဲယူကြပါဖို့ ပါသလား၊ စည်းလုံးကြဖို့ပါသလား၊ အဲ့ဒီမျိုးလိုတွေ သိသွားတယ်။ အဲ့ဒီလိုမျိုး တွေ သိလာတော့ လူကဘာဖြစ်လာသလဲဆိုရင် တို့ဟာ ငါတို့ဆိုတာလည်းရှိ တယ်၊ သူများဆိုတာလည်းရှိတယ် သူများတွေနဲ့ ငါတို့ဆိုတာလည်း ပေါင်းစည်း နေတယ်။ သူများတွေ စားရဝတ်ရအောင် သူတို့ သုံးဆောင်တဲ့ အသုံးဆောင်ထဲ မှာလည်း တို့တတ်အားသမျှအတွက် တို့က ကူညီတယ်။

တို့စားဝတ်နေရေးထဲမှာလည်း သူတို့တတ်အားသမျှ သူတို့ကနေပြီး တော့ ကူညီတယ်၊ သူတို့ သူတို့ ကူညီတာတွေ အများကြီးမှာလည်း တို့သုံးစွဲနေ တယ်။ ဒို့ကူညီတာကနေ ဒို့လိုလူတွေကနေ ဝိုင်းဝန်းကူညီတယ်။ သူများတွေ သူများတွေ သုံးစွဲနေကြတယ်။ သူများတွေနဲ့ တိုတတွေဟာ ဆက်စပ်နေတယ်။ အမျိုးအမျိုးဆိုတာ ဆက်စပ်တာကို ပြောတာပါ။ ဗန္ဓုဆိုတာခင်ဗျားတို့လည်း ကြားဖူးမှာပါ။ ဆက်စပ်နေတဲ့ဟာတွေကို ပြောတာပါ။ အဲ အဲ့ဒီလိုမျိုး ဆက်စပ် နေတာ၊ လူတစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦးဆက်စပ်နေတာကိုပဲ အမျိုးလို့ပြောမယ်ဆိုရင် ဟော အမျိုးတော်နေတာ။ ဒီလိုသိတယ်၊ ဒီတော့ အဲ့ဒီလိုလေးသိလာတော့ ဒီအသိ တွေကို ဘယ်လိုပြောမလဲဆိုရင် အသိဉာဏ်ရမယ်၊ အမှန်မြင်တာတွေရတယ်။ အမှန်မြင်တာတွေကို ဉာဏ်လို့ပြောရတာဆိုတော့ အသိဉာဏ်တွေရတယ်။

အဲ့ဒီလို အသိဉာဏ်တွေရနေတော့ ဟဲ့ အဲ့ဒီလိုမျိုးလူတွေမှာ ဖြစ်နေ တာ အမှန်ဟုတ်တယ်၊ အမှန်ဟုတ်ရင် အဲ့ဒီလူတွေနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့ ငါတို့ ဘယ်လို သဘောထားရမှာတုန်း၊ ဟော တစ်ခါဖြစ်လာတယ်။ ငါတို့ဘယ်လို သဘော ထားရမှာတုန်းဆိုရင် သူများတစ်တွေကို ဒို့ကနှိပ်စက်ကလူလုပ်လို့ ဘယ်ကောင်း မလဲ၊ သူများတတွေကို တို့ကပျက်ဆီးရာ ပျက်ဆီးကြောင်းလုပ်လို့ ဘယ်ကောင်း

မလဲ၊ သူများတတွေကို ခွံကနေပြီးတော့ နှစ်နာအောင်လုပ်လို့ ဘယ်ကောင်းမလဲ
... ဟောဒါဖြစ်မယ်။

သူများတတွေကြောင့် ခွံနှစ်နာတာတွေဆိုတာ ရှိခဲ့ရင်ကော ဘယ်
လို လုပ်မတုန်းလို့ဆိုရင် သူများတတွေကြောင့် တို့နှစ်နာတယ်ဆိုရင်လည်းပဲ
သူများက တို့ကို နှစ်နာအောင် လုပ်တယ်ဆိုတာ သူတို့မတော်တဆ မှားယွင်း
သွားလို့ လုပ်တာ၊ အဲဒီလိုမျိုးလုပ်တာလဲ တို့ခံနိုင်အောင်လုပ်ရမှာပဲ ဒီလိုမျိုး
သိသွားတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ လူချင်းလူပေါ်မှာ မေတ္တာထားတာတွေလည်း
ဖြစ်လာတဲ့အခါကြတော့ မေတ္တာထားတာတွေတင်မကဘဲနဲ့ စေတနာပွားနိုင်
တာတွေလည်း ဖြစ်လာတယ်။ တကယ်အမှန်ကို မမြင်ရင် မေတ္တာလည်းထား
လို့ မရဘူး။ စေတနာလည်းပွားလို့ မရဘူး။ အမှန်တွေမြင်လာရင် မေတ္တာတွေ
လည်းထားလို့ရလာမယ်။ စေတနာတွေလည်း ပွားလို့ရလာမယ်။

အဲဒီ မေတ္တာတွေ စေတနာတွေ ပွားလို့ရလာတဲ့အခါကြတော့ ကိုယ့်
ပေါ်မှာ သိပ်မှားမှားယွင်းယွင်းလုပ်နေတဲ့သူတောင်မှ အဲဒီလုပ်နေတဲ့သူကို
ကိုယ်ကနေပြီးတော့ အယ်. . ဒါတော့ဖြင့် သူမှားပြီး သူကောင်းမယ်ထင်ပြီး
ငါ့အပေါ်မှာ မှားပြီးလုပ်လိုက်တာပဲ၊ အဲဒီမှားပြီး လုပ်လိုက်တာကို ငါကနေပြီး
မခံနိုင်ဘူးဆိုပြီးသကာလ သူ့ကိုပြန်ပြီးနှစ်နာအောင် လုပ်လိုက်ရင်တော့ အခုလို
ငါက မှန်မှန်ကန်ကန် နှစ်နာအောင် မလုပ်ဘဲနဲ့တောင်မှ အထင်အမြင်လွဲမှား
ယွင်းပြီးသကာလ နှစ်နာအောင်လုပ်သေးတယ်လို့ဆိုရင်ဖြင့် ငါကသာ တကယ်
သူ့ကို နှစ်နာအောင်လုပ်လိုက်တယ်ဆိုရင် သူကပိုပြီး နှစ်နာပြီးသကာလ ငါ့အ
ပေါ်မှာ ပိုပြီးတော့တောင် မှားယွင်းစရာရှိတယ်။ အဲဒီတော့ သူမှားတာကို ငါ
အမှားဘက်မလှည့်ဘဲနဲ့ သူ့ကိုငါခွင့်လွှတ်ရမယ်။ အဲဒီလိုမျိုးလေးတောင်မှ
အမြင်မှန်တွေရတယ်။

အမြင်မှန်တွေရတယ်ဆိုတာက အလကားနေရင်း အာမထိလျှာ
မထိ ဘာမှဆက်လို့မရတဲ့ အမြင်မှန်ရရမှာမဟုတ်ဘူး အမြင်မှန်လို့ စကားလုံး
လေးသာရှိတဲ့ တကယ်တမ်း မြင်မှန်ပုံတွေရဲ့ မှန်ကန်တဲ့အခြင်းအရာ မပြနိုင်တဲ့
အမြင်မှန်မဟုတ်ရဘူး။ အမြင်မှန်ဆိုတာ တကယ်ကိုအမြင်မှန်လို့မို့လို့ တကယ်
အမြင်မှန်ပုံအခြင်းအရာပြရပ်တွေကို ထုတ်ပီးပြနိုင်ရမယ်။ အမြင်မှန်တယ်
အမြင်မှန်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုအမြင်မှန်တာတုန်း ငါရှိတယ် သူရှိတယ် သူနဲ့

ငါနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်၊ လူတွေနဲ့ ငါတို့နဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်၊ သူတို့လုပ်တာတွေ ငါတို့ စားသောက်ဝတ်ဆင်နေထိုင်သုံးဆွဲနေတယ်။

အစုရှိုရင် အမှုရှိတယ်

ငါတို့လုပ်တာတွေလည်း ထိုနည်း၎င်း သူတို့ရဲ့ စားဝတ်နေရေးထဲမှာ အသုံးပြုပြီးနေတယ်။ လူဟာ သူချည်းရဲ့တော့မရပ်နိုင်ဘူး။ ငါတို့ချည်းလဲ မရပ်နိုင်ဘူး။ ဒီလိုမျိုးတွေသိတယ်။ ဒီတော့ အဲ့ဒီလိုမျိုးတွေ စုစပ်ပြီးတော့ နေကြထိုင်ကြပြီဆိုရင် မတော်တဆသူကလဲ သူ့ရှုထောင့်ကနေ ကြည့်လိုက်တော့ မှန်တယ်လို့ ထင်ရတာရှိမှာပဲ။ ကိုယ်ကလည်း ကိုယ့်ရှုထောင့်ကနေ ကြည့်လိုက်တော့ ကိုယ့်ဘက်ကမှန်တယ်လို့ မြင်တာလဲရှိမှာပဲ။ အဲ့ဒီလိုမျိုးတွေ အမှန်အကန်တိုင်း မြင်စရာရှိတာတွေ မြင်တာကို အမြင်မှန်တာလို့ ကျုပ်တို့က ပြောချင်တယ်။ ဒီတော့ဘာဖြစ်သလဲ စုနေတဲ့သူဆိုတာဟာ မတော်တဆတိုက်မိတယ်ဆိုတာ ဖြစ်တာပေါ့။ သူကလည်းပဲ ကိုယ့်ကိုနှစ်နာအောင် လုပ်တယ်လို့ သူထင်ချင်ထင်မှာပဲ သူကလည်းပဲ ကိုယ့်ကိုနှစ်နာအောင် လုပ်တယ်လို့ ထင်ချင်ထင်မှာပဲ။

အဲ့ဒီလိုမျိုးဆိုတော့ သူကလည်းကိုယ့်အပေါ်မှာ မေတ္တာစေတနာတွေ မပွားလည်း ထင်ချင်လည်းထင်မှာပဲ။ သူကလည်း မေတ္တာစေတနာတွေ ပွားလည်း ကိုယ်ကနေပွားတယ်လို့ ထင်ချင်လည်း ထင်မှာပဲ။ အဲ. . အဲ့ဒီလိုဆိုတော့ အဲ့ဒီလိုမျိုးစုမိရင် တိုးမိတာတွေ တိုက်မိတာတွေ ထင်ရတတ်တယ်လို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ အစုရှိုရင် အမှုရှိတယ်လို့ဆိုတဲ့အတိုင်း အမှုလေးတွေတော့ ဖြစ်လာမှာပေါ့ အရာဝတ္ထုတွေကို စည်းမကျ စနစ်မကျတစ်နေရာရာမှာ သွားစုထားလိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ ဒါတွေ ခလောက်ဆန်ပြီး သကာလ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တိုက်ခွဲချိုးဖြတ်ပြီးကုန်ကြတာတွေ တွေ့ရနေတာပဲ။ ဥပမာ ဒီပုဂံ ခွက်ယောက်တွေကို သေတ္တာထဲဘာထဲ ထည့်မယ်ဆိုရင် စည်းနဲ့ကမ်းနဲ့ ဒီလိုစီစီရီရီ ဖွဲ့ကြမ်းနဲ့ ဘာနဲ့ ထည့်ရမှာပေါ့။ ဒီလို စီကာရီကာလည်း မထည့်ဘဲနဲ့ မခွေဘဲနဲ့ ဒီတိုင်းသာထည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် မ သာသွားလိုက်ရင် တစ်ချိုးချိုးတစ်ချောက်ချောက်နဲ့ တိုက်ခိုက်ပြီး ကွဲကုန်မှာပဲ။

အဲဒီလိုမျိုး လူတွေလည်းပဲ နေကြထိုင်ကြတယ်၊ တကယ်ကတော့ သူကလည်း ကိုယ့်ကို ကျေးဇူးများတယ်၊ ကိုယ်ကလည်း သူ့ကိုကျေးဇူးများတယ် ကျေးဇူးလည်းပြုနေကြရတာပဲ ကျေးဇူးပြုလို့ပြုမှန်းသာ မသိသာဖြစ်နေကြတာ ဥပမာ ဟိုကမ္ဘာတစ်ဖက်ခြမ်းမှာရှိတဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံ ဒါကျုပ်တို့နဲ့ဆိုရင် ဒီကမ္ဘာလုံးကြီးထဲမှာ တစ်ဘက်ခြမ်းမှာဆိုရင် သမသတ်လောက်မှာကို ရှိနေတယ်။ အဲလောက်ရှိတာဆိုတော့ လုံးဝတစ်ဖက်ခြမ်းဆိုတာဆိုတော့ လုံးဝ သူတို့နဲ့ မစပ်သလိုကြီး။ ဒါသာဆိုတာ သူတို့နိုင်ငံထုတ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ ကျုပ်တို့ သုံးစွဲနေတာ အများကြီးပဲ။ ဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့သုံးစွဲရအောင် သူတို့က လုပ်ပေးနေရတယ်ဆိုတော့ သူတို့ဟာ ကျုပ်တို့ လဲကျမသွားအောင် ထောက်ကူထားတဲ့သူတွေထဲမှာ ပါဝင်တယ်လို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ ဒါဖြင့် သူတို့ ဟာသာ ကျုပ်တို့က သုံးနေရတာလား မေးတော့ သူတို့ သုံးရအောင် ကျုပ်တို့က လည်း ပေးကြတာပဲလို့ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ပေးစရာ ဆန်စပါးတို့ ဘာတို့ ညာတို့ ဆိုတာတွေနဲ့ သူတို့ကိုလည်း ထောက်ကူတာဘဲ။ ဒီလိုပြောရမှာပဲ။ သူတို့နဲ့ ကျုပ်တို့ ဟာအပြန်အလှန် အထောက်အကူပြုနေကြတယ်။

ကမ္ဘာတစ်ဖက်ခြမ်းနဲ့ ကမ္ဘာတစ်ဖက်ခြမ်းတောင်မှ ဒါအဝေးကြီး လှမ်းပြောလိုက်တာက ပိုပြီးထင်လွယ်မြင်လွယ် ဖြစ်အောင်လို့ပါ။ ဆိုလိုတာ ကတော့ လူတိုင်းလူတိုင်း မကင်းနိုင်နေတဲ့အကြောင်း . . . ။ အဲဒီလို မကင်းနိုင် နေတာကို သေသေချာချာ စေ့စေ့စပ်စပ်သိပီဆိုတဲ့အခါကြတော့ လူတွေဟာ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦးဟာ ဆက်စပ်နေတာ အဲဒီလို ဆက်စပ်နေတာဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီဆက်စပ်နေတာကို ဆက်စပ်နေတဲ့အတိုင်း ငါတို့က သိပြီးသကာလ စည်းမ ရှိ ကမ်းမရှိသာ ဆက်စပ်မိရင် ထိခိုက်မိတာဆိုတာ ဖြစ်မှာပေါ့။ အဲဒီလိုထိ ခိုက်မိတာဖြင့် ကိုယ်ကစည်းရှိတာ သူကစည်းမရှိဘူးဆိုရင် ထိခိုက်မိတာဖြစ်မှာ ပဲ။ အဲဒီလိုထိခိုက်မိတဲ့အခါမှာ ကိုယ်ကမှားတာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ် သူက မှားတာလည်းဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ သူ့ရှုထောင့်ကနေ ကြည့်လိုက်ရင် ကိုယ်မှားတာ မျိုးလည်း ကိုယ့်ရှုထောင့်ကနေ ကြည့်လိုက်ရင် ကိုယ်မှန်တယ် ထင်ပီးလုပ် လိုက်တာ သူ့အနေနဲ့ကတော့ မှားတာဖြစ်နေမယ် ။

သူ့ရှုထောင့်ကနေ သူမှန်တယ်လို့ လုပ်လိုက်တာကလည်း ကိုယ်ရှု ထောင့်ကို မငဲ့ဘဲလုပ်လိုက်တော့ အသိမန့်ပဲနဲ့ လုပ်လိုက်တော့ မှားတာဖြစ်ရင်

ဖြစ်မယ်။ အဲဒီလိုမှားတာကို မှားတာအတိုင်းသာ တစ်ခါတည်း ခံစားမှုကြီးနဲ့ ကိုယ်ကနေအရေးယူနေကြမယ်ဆိုရင် အဆုံးလည်းတိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို မျိုးဖြစ်တဲ့အတွက် ဟော အမြင်မှန်ရှိတဲ့သူက ဘာဖြစ်မတုန်းဆိုရင် သူ့ရှုထောင့် ကိုယ့်ရှုထောင့်လေးတွေအလျောက် မှားနိုင်တာပဲလို့ သိပြီးပြီလို့ဆိုပြီး သကာလ သူ့ကို ခွင့်လွှတ်တယ်။ အမြင်မှန်ရှိတဲ့သူက၊ အဲဒီလို သူမှားလို့ကိုယ်ခံစားရပြီလို့ အဲဒီခံစားချက်ကိုလည်း ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် လုပ်တယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲနဲ့ သူ့အဖြစ် ကိုယ့်အဖြစ် အဖြစ်ဆိုင်ရာတွေမှာလည်း ကိုယ်ကနေပြီးတော့ ခံစားမှု တွေနောက်လိုက်ပြီးသကာလ တစ်ခါတည်း အဓိပ္ပာယ်မရှိ ဘာမှ သေသေချာ ချာ အဟုတ်အဟတ်ရယ်လို့ အကျိုးတရားဖြစ်ပွားစေတာ မဟုတ်တဲ့ဟာတွေကို မလုပ်တော့ဘူး။

ဒါအမှန်အကန်သိတဲ့သူတွေက မြင်နေတဲ့ အနေအထားမျိုးလေး ပေါ့ဗျာ၊ ဒီတော့အမှန်အကန်သိတယ် အမှန်အကန်သိတယ်ဆိုတာ နောက်ဘဝ တွေ နောင်ဘဝတွေဆိုတာ ကိုယ်မသိတာကို သိတယ်လို့လုပ်ရင် အမှန်အကန် ကလွဲပြီ။ အခုဘဝ တကယ်ကိုယ်သိနေတာကို မသိဘူးလို့လုပ်ရင် အမှန်အကန် က လွဲပြီ။ အခုဘဝကိုယ်တကယ်ရှိနေတာကို ရှိတယ်လို့ခံယူတယ်ဆိုတာ ဒါအမှန်အကန်သိတာပဲ နောက်ဘဝနောင်ဘဝတွေ ကိုယ်မသိတာကို မသိဘူးလို့ ခံယူတယ်ဆိုရင် ဒါအမှန်အကန်သိတာပဲ။ အဲလိုပြောရမယ်။

မသိဘူးလို့ အမှန်အတိုင်းသိတာဟာ အမှန်အကန်သိတာပဲ။

ဒါအမှန်အကန်သိပုံအချင်းအရာလေးတွေ၊ ဒါတင်လားလို့ မေးတော့ အဲဒီ နောက်ဘဝ နောင်ဘဝကို အရေးထားရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုယ် တကယ် မသိတဲ့ဟာဖြစ်တဲ့အတွက် တကယ် ကိုယ်တကယ်သိတဲ့ ငါ့ကိုယ်ငါ ငါကလွဲတဲ့ တခြားသူများတွေ သူတပါး အဲဒီသူတပါးတွေနဲ့ ငါနဲ့ ဆိုလို့ရှိရင် ငါ့လုပ်စာတွေနဲ့လည်းပဲ သူတပါးတွေကို ထောက်ပံ့တယ်။ သူတပါးလုပ်စာ တွေနဲ့လည်း ငါ့ကိုထောက်ပံ့နေတာကို ငါခံယူရတယ်။ သူတို့နဲ့ငါတို့ ဆက်စပ် နေတယ်။ သူတို့နဲ့ ငါတို့နဲ့ တူတူနေနေကြတယ်။ အဲဒီလိုမျိုးနေနေကြတာတွေ ဟာ တကယ့်အမှန်အကန်သိတာတွေပဲ အဲလိုသိတာတွေဟာ တကယ့်အမှန် အကန် သိတာတွေပဲ။

သူများ ပျက်ဆီးရင် ကိုယ်လည်း ပျက်စီးတယ်။

အဲဒီလိုသိနေတာဆိုတော့ သူတို့ကို ငါက မဖျက်ဆီးထိုက်ဘူး။ သူတို့ကို ငါကဖျက်ဆီးလို့ရှိရင် သူတို့ပျက်စီးသွားလို့ရှိရင် ငါပျက်စီးတာပဲ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် သူတို့နဲ့ ငါဆိုတာ အကောင်ဘလောင်အားဖြင့် နှစ်ကောင်ကွဲ နေပေမဲ့ သူတို့လုပ်တာနဲ့ ငါကနေ ရပ်တည်နေရတယ်။ ငါလုပ်တာနဲ့လည်းပဲ သူတို့ရပ်တည်နေရတယ်ဆိုရင် ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ စက်တစ်စက်မှာ ကိုယ့်ရှေ့ကဘီးက တွန်းအားပေးလိုက်လို့ ကိုယ်လည်တာပေမယ်လို့ ကိုယ်လည်တာပေါ်မှာ မှီပြီး ကိုယ့်နောက်ကဘီးကို တွန်းအားပေးတယ်။ ကိုယ့်နောက်ကဘီးကနေပြီး ဆင့်ကဲဆင့်ကဲပြီးနောက်ဆုံးတော့ ကိုယ့်ရှေ့က ဘီးကို ပြန်တွန်းအားပေးလို့မို့ ကိုယ်လည်ရတယ်လို့ဆိုတာမျိုးဘဲ လူမှာလည်းပဲ လူအချင်းချင်း ဆက်စပ်ပြီးနေကြတာ။

ဥပမာ လူတစ်ယောက်တည်းမှာ လက်နှစ်ဖက်ရှိတယ် ညာဘက်ရယ် ဘယ်ဘက်ရယ် အဲဒီနှစ်ဘက်ရှိရာမှာ ဘယ်ဘက်ကို ညာဘက်က ဆိတ်မယ်ဆွမယ် ထိုးမယ်ကျိတ်မယ် ချိုးမယ်ဖြစ်မယ်ဆိုရင်ဖြင့် ညာဖက်က ငါဆိတ်သူဘဲ ဘယ်ဘက်က အဆိတ်ခံရသူဘဲ ညာဘက်က ချိုးသူဖဲ့သူဆို ဘယ်ဘက်က ချိုးခံရသူ ဖဲ့ခံရသူ။ အဲဒါဟာ တစ်ဖက်စီဖြစ်တယ်ဆိုရပေမယ့် ညာဖက်လည်း ဆုံးရှုံးတာပဲ ဒီလိုပြောရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် တစ်ကောင်တည်းမို့ အဲသည်လိုလည်းပဲ လူမှာလည်း တစ်စုတည်းမို့ သူများ ဖျက်ဆီးရင် ကိုယ်လည်း ပျက်စီးတယ်။ ဒါလေးမြင်အောင်ကြည့်ရမယ်။

အဲလိုမျိုးမြင်အောင်ကြည့်လို့ အမှန်အကန်အတိုင်း အဲဒီဖြစ်ရပ်လေးရဲ့ မှန်ကန်နေချက်ကို သိသွားတာလည်း အမှန်အကန်သိတာပဲလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ အဲဒီလို အမှန်အကန်သိတဲ့လူဟာ ဘာဖြစ်မလဲ။ ခုနကပြောခဲ့တဲ့အချက်သုံးချက်ကို သူလုပ်မယ်။ အမှန်အကန်သိတဲ့သူက ဘယ်လိုအချက်သုံးချက်ကို လုပ်သလဲဆိုရင် သူများတွေက စုမိနေတာပေါ်မှာ မှီနေပြီးတော့ သူတို့ရှုထောင့်ကနေ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ မှန်တယ်ဆိုပြီးတော့ အမှန်ကို မသိလို့မို့လို့ လုပ်ဆောင်လိုက်တဲ့အခါမှာ ကိုယ်မှာခံစားရတာ တစ်ခုကို ဖြစ်ပွားတယ် သူ့ကြောင့်. . .။ အဲဒီဖြစ်ပွားတဲ့အခါမှာ အဲဒီခံစားချက်ဟာ ကောင်းတာ

လည်း ဖြစ်ရင်ဖြစ်မယ်။ ဆိုးတာလည်း ဖြစ်ရင်ဖြစ်မယ်။ အဲ့ဒီခံစားချက်ကို ကိုယ်ကနေ ခံနိုင်ရည်ရှိအောင်လုပ်။ အမှန်အကန်သိတဲ့သူက အဲ့ဒီခံနိုင်ရည် ရှိအောင်လုပ်တာတင်လည်း မကဘဲနဲ့ အဲဒီလိုမျိုးသူများနဲ့ကိုယ် ဆက်စပ်တဲ့ အခါ ခံစားမှုဆိုတဲ့ အကျိုးငှာ သူ မလှုပ်ရှားဘူး။ သူ့အလုပ်လုပ်တာက ခံစားမှု အကျိုးငှာမလှုပ်ရှားဘူး။

အဲ့ဒီတစ်ချက်ကိုလည်းသူကနေပြီးတော့ လိုက်နာတယ်။ **အမှန်အကန်သိတဲ့သူက နံပါတ်တစ် ခံနိုင်ရည်ရှိအောင်လုပ်တယ်။ နံပါတ်နှစ် ခံစားမှုကို မလိုက်မီအောင်လုပ်တယ်။** အော် ဒါမျိုးလေးတွေ ဒါအမှန်အကန် သိသွားပြီလို့ဆိုရင် သိသွားတဲ့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သွန်းလောင်းနေတာ အကြောင်းပြောပါတယ်နော်။ ခံနိုင်ရည်မရှိဘူးလို့ဆိုရင် ဘာကလေးခံရခံရ ကောင်းတာလေးခံရလဲ ခံနိုင်ရည်မရှိလို့မို့လို့ တတုန်လှုပ်လှုပ်နဲ့ အဲ့ဒါမျိုး ပဲရအောင်ရှာတယ်။ မကောင်းတာလေး ခံရရင်လည်း ခံနိုင်ရည်မရှိတဲ့အတွက် အဲ့ဒီမကောင်းတာလေးကိုလည်း မကျေနပ်လို့မို့ တုန့်ပြန်ဖို့အတွက်ပဲ တကြောင့်ကျကျနဲ့လုပ်ဆောင်နေတယ်။ အဲ့ဒီလိုမျိုး ဖြစ်ခဲ့ရင် အဲ့ဒီလူဟာတော့ ဖြင့် ခံစားမှုတွေရဲ့နှိပ်စက်တာကို မခံနိုင်လို့ ခံစားမှုတွေရဲ့နှိပ်စက်တာကို မခံနိုင်လို့မို့လို့ လူဟာပြာလောင်ခတ်နေတယ်ဆိုရင် ဒီလူဒုက္ခရောက်တာပေါ့ ဘယ်လွတ်လပ်တော့မလဲပေါ့။

ခုနကပြောခဲ့တဲ့ အမြင်မှန်တွေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ တစ်ပါးသူတွေက ပြုလုပ်တာပေါ်မှာမှီပြီး ကိုယ်မှာ ခံစားမှုတွေ ထွက်နေတယ်။ အဲဒီ ထွက်တဲ့ ခံစားမှုတွေကို ခံနိုင်ရည်ရှိရှိခံတယ်။ ငါ့ခံစားရတာတွေက ဘာမှ သိပ်အဖတ်ဆယ်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။ တကယ်ခံစားရတာဆိုတာ သူ့ဘာသူပျောက်သွားတာ ခဏလေး၊ လေးကြိုးကို စွဲပြီးတော့ ခါလိုက်သလိုမျိုးပဲ ဆွဲလိုက်တုန်းပဲ သူပြန်တာ ပြီးရင်လေးကြိုးဟာ လေးကိုင်းရဲ့တောင့်ထားတာအပေါ်မှာမှီပီး သူ့ဘာသာ သူတန်းနေတာပဲ။ အဲဒီလိုမျိုးလို့ပဲ ငါ့ကိုတစ်ဖက်သားကမှားယွင်းတဲ့ ဒဏ်အဖြစ်နဲ့ ငါခံရတယ်လို့ဆိုရင် သို့မဟုတ် တစ်ဖက်သားက ကိုယ့်ပြုလုပ်မှု တစ်ခုခုကြောင့် စံရတယ်ဆိုရင် အဲဒီစံရတာနဲ့ ခံရတာက လေးကြိုးကို ဆွဲလိုက်တာလိုလောက်ပဲ တကယ်ကျတော့ ဒီဝေဒနာက ဒီခံစားမှုကသူ့ဘာသာသူ ပြန်ငြိမ်သွားတာ။

ခံစားမှု နောက်မလိုက်ပုံ

ဟောဒီလိုမျိုးလုပ် သူကနှလုံးထားတယ်။ အဲဒီလိုမျိုးဆိုတော့ သူ ဘာဖြစ်မလဲ သိပ်ခံစားမှုတွေကို အဖတ်မဆယ်ဘူး။ အဲဒီခံစားမှုတွေ အဖတ် မဆယ်ဘူးဆိုတာ အဲဒီခံစားရတာလေးကို ကြိုက်တယ် မကြိုက်တယ်ဆိုသော အကြောင်းကြောင့် ဒီခံစားမှုက ဝေးရလေအောင် သို့မဟုတ် အဲဒီခံစားမှုနဲ့နီးရ လေအောင်ဆိုတဲ့သဘောမျိုးနဲ့ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ တတုန်လှုပ်လှုပ်နဲ့ တပြာ ခတ်ခတ်မလုပ်ဘူး။ တပြာလောင်လောင်မလုပ်ဘူး။ ခံနိုင်ရည်ရှိအောင်လုပ် တယ်။ ခုနကပြောခဲ့တဲ့ အမြင်မှန်ကိုရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ခံနိုင်ရည်ရှိအောင်လုပ်တယ်။ နောက်တစ်ခါ ခံနိုင်ရည်ရှိတယ်လို့ဆိုတဲ့ ဟာကလေးတင်လားဆိုတော့ အမြင် မှန်ကိုရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဒုတိယအချက်အနေနဲ့ ခံစားမှုတွေနောက်ကို မလိုက်ဘူး။

သူထမင်းကို စားပါမယ် ဟင်းကောင်းတွေနဲ့လည်း စားချင်လည်း စားပါမယ်။ အဝတ်ကို ဝတ်ပါမယ်။ အဝတ်ကောင်း အစားကောင်းတွေ ဝတ်ချင် ဝတ်ပါမယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ ခံစားမှုအကျိုးငါးသူမစားဘူး သူမဝတ်ဘူး တခြား အိပ်ရာနေရာတွေကို သုံးစွဲပါမယ်။ တခြားအသုံးအဆောင်တွေကို သုံးဆောင်ပါ လိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် သူခံစားမှုအကျိုးငှာ မသုံးဆောင်ဘူး မဝတ်ဆင်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ ခံစားမှုနောက်မလိုက်ဘူး။ ဒါ ဒီပွဲလမ်း ကတော့ဖြင့် ဒီအဝတ်အစားနဲ့မှ တော်မယ်။ ဒီအဝတ်ကို ဝတ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီအစားကို စားပါလိမ့်မယ်။ ဒါသင့်လျော်သလိုလုပ်တာဟာ ငါ့ ဘယ်လိုလုပ် သွားအောင်ဟဲ့ ငါဘယ်လိုတစ်ခါတည်းဟန်ကျသွားအောင်ဟဲ့ ဆိုတဲ့သဘော မျိုး ခံစားမှုကို အဦးထားပြီးတော့ ဒီအဝတ်ဒီအစားတွေကို မလိုက်ဘူး အဲဒါကို ခံစားမှု နောက်မလိုက်ဘူးလို့ ကျပ်တိုက် ပြောရမယ်။

နောက်တစ်ခါ ခုနကပြောတဲ့အတိုင်းပဲ လူရှိတယ် တကယ်ရှိတဲ့ လူကို လူရှိတယ်လို့သိတဲ့ အမြင်မှန်ကိုသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က အဲဒီခံစားမှုနောက် မလိုက်တာတင်မကဘူး လူများသူများတွေက ပြုလုပ်လိုက်တဲ့ မှားယွင်းတဲ့ မတော်တဆ မှားယွင်းပြီးပြုလုပ်လိုက်တဲ့ဟာတွေမှာ မှားယွင်းတဲ့အမှုကို မှားယွင်းရကောင်းလားဆိုတဲ့သဘောမျိုးနဲ့ ဒေါသ အာယာတတွေထားပြီး အဖတ်မဆယ်ဘူး။ အဖတ်မဆယ်ရုံတင်မကဘဲ သူ့ကို ဘာလုပ်သလဲဆိုတဲ့

အခါကြ သူများနေတဲ့ အပြစ်တွေကို သူ့အပြစ်တွေကိုအပြစ်လို့ သူ့အမှားတွေကို အမှားလို့ သူ့ကိုယ်တိုင်သိသွားအောင်တောင်မှ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ အခွင့်အလမ်းလေး လုပ်ပြီးသကာလ သူ့ကို ကူညီဖေးမပြီးတော့ ပေးသေးတယ်လို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ အဲ့ဒီလုပ်ငန်း သုံးခုကို လုပ်တယ်။

ဒီလုပ်ငန်းသုံးခုက အမှန်သိတဲ့ လူတွေလုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းသုံးခုလို့ ဒီလိုပြောချင်တယ်။ **နံပါတ်တစ် ခံနိုင်ရည် ရှိတယ်၊ နံပါတ်နှစ် ခံစားမှုတွေ မလိုက်စားဘဲနေတယ်၊ နံပါတ်သုံး ခွင့်လွှတ်မှုတွေလုပ်တယ်**လို့ ဟောခိုက်လို့မျိုးလေး အချက်သုံးချက် ပြောရတယ်။ ဒီအချက်ကလေးသုံးချက်ဟာ ဘာတုန်းလို့ ဆိုရင် အမှန်အကန်သိမြင်တဲ့၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ သိမြင်တဲ့အရာဘဲ လူလူချင်း အရေးထားရကောင်းမှန်းသိတာဟာ အမှန်အကန်သိတာပဲ။ လူလူချင်းကို အရေးထားရကောင်းမှန်းသိတယ်ဆိုတာ လူဟာတကယ်ရှိတယ် လူဟာတကယ်ရှိတဲ့အတိုင်းဘဲ လူမှာ လူတွေရှာဖွေထားတဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယတွေ ဆိုတာလည်းရှိတယ်။ အဲ့ဒီ ပစ္စည်းပစ္စယတွေဟာ သူများလုပ်တာတွေလည်းရှိတယ်။ ကိုယ်လုပ်တာတွေနဲ့လည်း သူများတွေကို သုံးစွဲ စေတာမျိုးလည်း ရှိတယ်လို့ အဲဒီလိုမျိုးအမှန်အကန်အတိုင်းမြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အမှန် အကန်သိတဲ့သူတွေဖြစ်တယ်။ အဲ့ဒီလို အမှန်အကန်သိသွားပြီဆိုတော့ လူချင်း လူချင်းဆက်စပ်ပုံအတိုင်းအထွာတွေ ဒါလူကမ္ဘာကြီးရဲ့ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အမှီသဟဲဖြစ်ပြီးတော့ လူတွေအများကြီးဖြစ်ပေမယ့် တစ်ကိုယ်တည်းပဲ အဲ့ဒီလိုမျိုး ထိအောင်သိသွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လို့ပြောရမယ်။

အဲဒီလိုသိသွားပြီဆိုတဲ့အခါကြတော့ ကျင့်ဝတ်တွေ သူ့ဆီမှာထွက်လာတယ်။ ဒါဘာတုန်းဆိုရင် အမှန်သိတဲ့အခါကြတော့ လူဟာအကျင့်တွေဆိုတာ အထူးရယ်လို့ ဖော်မနေရဘူးလို့ ဘာတွေဖြစ်နေလာတုန်း သူခံနိုင်ရည်တွေရှိတာ၊ နောက်ခံစားမှုတွေ နောက်ကိုကောက်ကောက် မလိုက်ဘဲနဲ့ အဝတ်တွေအစားတွေကို သူကသုံးစွဲလာတယ်။ နောက်တစ်ခါ သူများတွေမှားတာကို ခွင့်လွှတ်လာတယ်။ ဟောဒီလိုမျိုးပြောရမယ် ဒီအချက်ကလေးသုံးချက်ပေါ်လာတယ်။ ဒါကလည်း လူတိုင်းလူတိုင်းပြောကြမှာဘဲဗျ လူတိုင်းလူတိုင်းကလည်းပဲ ဒီပြင့်တရားတွေ ဘာဘာညာညာတွေ ဘယ်လို မသိသိသိသိ သူဟာခံနိုင်ရည်ရှိတဲ့ လူလေးတစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ်။ ခံစားမှုနောက်

ကောက်ကောက်မလိုက်ဘဲနဲ့ပဲ တော်တော်ပစ္စည်းပစ္စယသုံးစွဲမှုမှာ မှန်ကန် တိကျတဲ့ သုံးစွဲမှုကလေးတွေရှိနေတယ် သူဟာ လူသူလေးပါးတွေ မှားကြဦး တောင်မှ အဲဒီအမှားတွေပေါ်မှာ ခွင့်လွှတ်တတ်တဲ့ အနေအထား ရှိတယ် လို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာသုံးချက်ကို လူတွေပေါ်မှာမြင်နေရပြီလို့ဆိုလို့ရှိရင်က တော့ ဖြင့် ဟာ ဒီလူကတော့ တကယ်သူတော်ကောင်း ပြောတော့မှာပါ မနေပါဘူး။

ဘုရားတွေရဲ့ အဆိုအဆုံးမ

ဒါဘာလည်းလို့မေးလို့ရှိရင် မှန်ကန်တဲ့အသိဉာဏ်ရှိတဲ့သူတွေမှာ ရှိလာတဲ့လက္ခဏာတွေပါလို့ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာတွေပါလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ ဒါဆို လို့ရှိရင် ကျုပ်တို့ ကိုးကွယ်ကြတဲ့ မြတ်စွာဘုရား. . . မြတ်စွာဘုရားဆိုရင် ဒီအချက်ကလေးသုံးချက်ကို ရဟန်းတွေကို ဆုံးမလိုက်တာ နှစ်(၂၀) လောက် ကြာအောင်ဆုံးမတယ်။ ရဟန်းတွေကို တစ်ခါတည်း ဘယ်ဥပဒေတွေ ဘယ် စည်းကမ်း ဘယ်ကလနားတွေ ဘယ်ဝိနည်းတွေ သိက္ခာပုဒ်တွေမှ ထုတ်မပေး ဘူး။ နှစ်(၂၀)လုံးလုံး. . . ဒါပဲသူက ဆုံးမတယ်။ ဘယ်လိုဆုံးမလဲလို့ဆိုတဲ့အခါ ကြတော့ ခုနကပြောသလိုပဲ ခံနိုင်ရည်ရှိအောင်နေကြ ရဟန်းတို့၊ ခံစားမှုနောက် မလိုက်ဘဲနဲ့နေကြ ရဟန်းတို့ ခွင့်လွှတ်ကြ ရဟန်းတို့၊ ဒါဟာတော့ဖြင့် ဘုရား တွေရဲ့ အဆိုအဆုံးမတွေပဲနဲ့ ဒီလိုမျိုးတစ်ခါတည်း မြတ်စွာဘုရားကဒီလို ဆုံးမတယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့လည်းပဲ ဒါကလေးကို သိကြပါလို့ ကျုပ်တို့က ပြောရမယ်။ အရင်တုန်းက ဟောခဲ့ဘူး ပြောခဲ့ဘူးတာတွေအတိုင်းပဲ ကိုယ် မသိတာကို မသိဘူးလို့ ခံယူတာမျိုး. . . ကိုယ်သိတာကြတော့ သိတယ်လို့ ခံယူ တာမျိုး ဒါကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်ပါ။

ဘယ်သူနဲ့ မတူတူ တူတူ အဲ့ဒီလူတွေနဲ့ စွဲညီမနေပါနဲ့၊ သူတို့တတွေ ကို ကိုယ်အသိဉာဏ်ဆီရောက်လာအောင်ဆိုလည်းပဲ သူတို့တတွေဟာ ကလေး လည်းပဲဟုတ် ကိုယ်တို့ဟာလေးလည်း ဟုတ်တယ်လို့ မညှိပါနဲ့။ အဲဒီလို မဟုတ် ဘဲနဲ့ သူတို့နောက်မလိုက်ဘဲနဲ့ ကိုယ်ကမညှိပါနဲ့။ ကိုယ့်နောက်ကို လိုက်လာဖို့ လည်း သူတို့ကိုမညှိပါနဲ့။ တက်နိုင်ရင်တော့ မတူရင် အဲ့ဒါမတူဘူး။ ကောင်း တယ်ထင်ရင်လုပ်. . . တို့ကတော့ ဒါပဲလို့ ပြတ်ပြတ်သားသားရပ်တည်ကြပါလို့

ကျုပ်တို့က ဒါပြောရမယ်။ ရပ်တည်ပြီးနေကြတယ်လို့လည်းပဲ ထင်ပါတယ်။ ဒါလည်းပဲ ထပ်မံသတိပေးတိုက်တွန်းစကားလို့ ဆိုလိုတာပါ။ ဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ ကျုပ်တို့ အရင်အရင်က ဟောခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ အဲ့ဒီလိုမျိုး အမှန်အကန်သိတာတွေဟာ အသိဉာဏ်တွေ၊ ဒီအသိဉာဏ်တွေဖြစ်လာပြီဆိုရင် ဒီအသိဉာဏ်တွေကနေ ဒီလိုဆက်ပွားပြီးသကာလ ဒီအဖြစ်တရားဆီ ထိရောက်လာတယ်။

ဘာတွေဖြစ်လာတာတုန်း ခံနိုင်ရည်ရှိလာတယ် ခံစားမှု နောက် မလိုက်ဘဲ နေနိုင်လာတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ နောက်ဆုံးပိတ်တော့ ခွင့်လွှတ်နိုင် လာတယ်လို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ ဒီစကားလုံးလေးတွေရဲ့အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို တော့ သေသေချာချာမှတ်ယူကြပါ။ ခံနိုင်ရည်ရှိတယ် ခံနိုင်ရည်ရှိတယ်ဆိုပြီး သကာလ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ ထမင်းနည်းနည်းလျှော့စားနေတာတို့ ရေနည်း နည်း လျှော့သောက်နေတာတို့ မလုပ်ကြပါနဲ့။ အဲ့ဒါမျိုးကို ခံနိုင်ရည်ရှိတယ်လို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။

ရှိတယ်လေ တချို့တရားဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေတောင်မှ အင်မတန် တရားအားထုတ်ရင်းနဲ့ နာတယ်ကျင်တယ် ကိုက်တယ်ခဲတယ် ထိုးတယ် ကျင်တယ် ဒါ သေခါနည်း ဒီထက်ဆိုးမှာတဲ့။ အဲ့ဒါကြောင့် အခုကတည်းက သေတဲ့အခါမှာ ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် အခုခံထားရမယ်ဆိုတဲ့ဟာမျိုးတွေ ကြား ဖူးတယ်။ အဲ့ဒီလိုတင်မကဘဲနဲ့ တချို့များဆိုရင် ရှေးကဘုန်းကြီးကြီးတွေဆိုလို့ ရှိရင် အင်မတန် ခြင်လည်းကိုက်တဲ့ သစ်ပင်ကြီးတွေအောက်သွားလို့ သင်္ကန်း တွေအကုန်ချပြီးတော့ ခြင်တွေအကိုက်ခံပီးတော့ နေတယ်လို့ ဆိုတာ မျိုးတွေ ကြားရဖူးတယ်။ ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် လေ့ကျင့်ကြတဲ့ သဘောမျိုး...။ တချို့ နေပူထဲမှာ ဖိနပ်မစီးဘဲ သွားတာတို့ ဘာတို့ အဲသလိုမျိုး ခံနိုင်ရည်တွေ အဲ့ဒီလိုခံနိုင်ရည်ရှိတာမျိုးကို ခံနိုင်ရည်ရှိတာ မဟုတ်ဘူး။

ခံနိုင်ရည်ရှိ တယ်ဆိုတာက ခင်ဗျားတို့မှာ အကြောင်းအား
လျော်စွာ အလုပ်လုပ်တဲ့အခါမှာ ဝေဒနာတရားဆိုတော့ ခံစားမှုကထွက်
မှာပဲ။ ကောင်းတာဖြစ်ဖြစ် မကောင်းတာဖြစ်ဖြစ် အဲ့ဒီခံစားမှု ထွက်တဲ့
အခါမှာ အဲ့ဒီခံစားမှုတွေကို ရှောင်ရှားရမှာလည်းမဟုတ်ဘူး။ နည်းနည်း
ကလေးခံစားရအောင် လုပ်ရမှာလည်းမဟုတ်ဘူး။ အဲ့ဒီခံစားစရာကို
မတုန်မလှုပ်ခံစားတတ်အောင်လုပ်ပါ။ . . . ။

ဟော ဝက်သားဟင်းနဲ့ ထမင်းစားရရင်လည်း ဝက်သားဟင်းနဲ့ ထမင်းစားရလို့ ကောင်းလိုက်တာကွာဆိုပြီး တုန်လှုပ်ပြီးသကာလ ဝက်မြင်တိုင်း လက်ညှိုးထိုးနေတဲ့ဟာမျိုး မဖြစ်အောင်ပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီလိုမဟုတ်ဘဲနဲ့ တစ်ခါတည်း မကောင်းတဲ့ခံစားမှု တစ်ခုရရင်လည်း မကောင်းတဲ့ခံစားမှု တစ်ခုရအောင် လုပ်တဲ့သူကိုတော့ဖြင့် မကြေပွဲပဲဟေ့လို့ဆိုပြီးသကာလ သူ့ကို တစ်ခါပြန်ပီး နွဲ့ချင်နေတာမျိုး မဖြစ်အောင်ပေါ့ဗျာ။ ဆိုလိုတာကတော့ ခံစားရတာဟာ ခံစားစရာဖြစ်တဲ့အမျိုးမို့လို့ ခံစားမှုထွက်တာပဲလို့ဆိုတဲ့ အသိဉာဏ် ရှိရှိကလေးနဲ့ ဒါကိုယ်ကနေပြီးတော့ ခံစားမှုကို ခံနိုင်ရည်ရှိအောင်လုပ်ပါ လို့ ဒီလိုမျိုးဆိုလိုတာပါ။

တခြားအဓိပ္ပာယ်တွေနဲ့ မလုပ်ကြပါနဲ့။ ဘာတွေလျော့စားရမယ်လို့လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဘာတွေမလျော့ပဲနဲ့ စားရမှာလည်းမဟုတ်ဘူး။ ခိုးရမယ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ သုံးရမယ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဆိုလိုတာကတော့ ခံစားစရာကို အကြောင်းအားလျော်စွာ သုံးဆောင်ကြလို့ ခံစားရတဲ့အခါမှာ ခံစားတတ်ပါစေ ခံနိုင်ရည်ရှိရှိ ခံစားနိုင်ပါစေလို့ ဒီလိုဆိုလိုတာပါ။ နောက်တစ်ခါ ခံစားမှု နောက်မလိုက်ရေးဆိုတာလည်း ခံစားမှုနောက် မလိုက်ဘူးဆိုပြီးသကာလ မခံစားရအောင် အကောင်းစားဟင်းကို ဖျက်စားတာကို ရေစွက်စားတာတို့ ဆားလျော့စားတာတို့ ကြားရဖူးပါတယ်ဗျ။ အဝတ်ကိုလည်း အဲဒီနည်း၎င်းပဲ မကောင်းအောင်ပဲ အရောင်ဖျက်ပြီးတော့ ဝတ်တာတို့ ဘာတို့မျိုးရှိတတ်တယ်ဆိုတာ ကြားရဘူးပါတယ်။ မဟုတ်တရုတ်ပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို ခံစားမှု နောက်မလိုက်ရေးလို့ ဆိုလိုတာမဟုတ်ပါဘူး။ ခံစားမှုနောက် မလိုက်ရေးလို့ ဆိုတာက လုံးဝခံစားစရာတွေကို စားစရာတွေကို စားပါ။ ဝတ်စရာတွေကို ဝတ်ပါ။ တကယ်အဆင်အခြင်နဲ့ အမှန်အကန် အသိအမြင်လေးကို ရှေ့တန်းထားပြီးတော့ စားတာ ဝတ်တာမျိုးကိုလုပ်ပါ။ ခံစားမှုအတွက်စားတာ ဝတ်တာမျိုး မလုပ်ပါနဲ့လို့ ဆိုလိုတဲ့သဘောပါ။

နောက်ခွင့်လွတ်တယ် ခွင့်လွတ်တယ်ဆိုတာလည်းပဲ ငုံ့ခံနေတာမျိုးကို ခွင့်လွတ်တယ်လို့ဆိုလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ဖက်သားအမှား ငုံ့ခံနေဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ဖက်သားမှားတာကို အင်မတန်ဆိုးဆိုးဝါးဝါး တုန့်ပြန်တာမျိုးရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တဲ့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး တုန့်ပြန်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲနဲ့

အင်မတန် သူကိုသူ မှားယွင်းနေတာကို မှားယွင်းနေတယ်လို့ သိသွားလောက်
 တဲ့ အခွင့်အလမ်းကို အခွင့်လို့ ကျုပ်တို့က ပြောတာပါ။ အဲ့ဒီ အခွင့်အလမ်း
 လေးကို သူ့ဆီကို ပို့လွှတ်တာကို လွှတ်လို့ပြောတာပါ။ **ခွင့်လွတ်တယ်**
ခွင့်လွတ်တယ်ဆိုတာ သူ့အမှားကို သူ့အမှားလို့သိသွားအောင် ကိုယ်က
နေ ကူညီပိုင်းဝန်းပြီး သူ့ဆီကို ပို့လွှတ်ပေးတာကို ခွင့်လွတ်တယ်လို့ ဒီလို
ဆိုလိုချင်တာပါ။

အဲ့ဒီလိုမျိုး ခွင့်လွတ်တာမျိုးကလေး အဓိပ္ပာယ်ရှိရမှာပါ။ အဲ့ဒီတော့
 နံပါတ် (၁) ခံနိုင်ရည်ရှိအောင်လုပ်ပါ။ နံပါတ်(၂) ခံစားမှုနောက် မလိုက်ဘဲနဲ့
 နေတတ်အောင် လုပ်ပါ။ နံပါတ်(၃) ခွင့်လွတ်တာကို လုပ်ပါလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။
 အဲ့ဒီလိုမျိုးလေးသာ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ ဒါလုပ်လာပြီလို့ ဒါလုပ်နိုင်နေပြီလို့
 ဆိုလို့ရှိရင် ဒါငါ့ အသိဉာဏ်တရားတွေ ဒီလိုရှိမှ ဒီလိုလုပ်လို့ရမှာ ငါ့အသိဉာဏ်
 ငါ့မှာ ဒီလိုလုပ်နိုင်နေပြီလို့ဆိုရင် အသိဉာဏ်တရားတွေရှိနေပြီလို့ ကိုယ့်ကိုယ်
 ကိုလည်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမှာပါ။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ဟောပြောကြတယ် ဟော
 ပြောကြတယ်ဆိုတာ သိပ်တခြားတပါးတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ မသိတာကို မသိဘူး
 လို့ ခံယူဖို့ရယ်၊ သိတာကို သိတယ်လို့ ခံယူဖို့ဆိုတဲ့ ဒီအချက်ကလေးနှစ်ချက်ပါပဲ
 ဒါကလေးခံယူသွားပြီလို့ဆိုရင် ဒီမှာတင်ပဲ လုပ်စရာကိုင်စရာတွေက လေးလေး
 နက်နက် ထွက်မှာပါ။ အဲ့ဒီလို လေးလေးနက်နက်တွေ ထွက်လာမီးပြီလို့ ဆိုရင်
 ကဖြင့် လူ့အဖွဲ့စည်းကို အင်မတန်လေးစားစရာ မေတ္တာထားစရာ စေတနာထား
 စရာ ဂရုဏာထားစရာ မုဒိတာထားစရာ ဥပေက္ခာထားစရာတွေ အဖြစ်သိသွား
 မှာပါ။

အဲ့ဒီလိုသိသွားပလားလို့ဆိုရင် ဟော အဲ့ဒီအမြင်ကြီးက ရှင်းရှင်း
 လင်းလင်း စင်စင်ကြယ်ကြယ် လူ့အပေါ်မှာ ကိုယ်နဲ့ လူတို့ ရဲ့ဖြစ်တည်
 နေပုံကြီးသိတော့ သူ့အပေါ်မှာ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ ခံနိုင်ရည်ရှိတယ်။ သူတို့နဲ့
 စပ်လျဉ်းလို့ ခံစားမှုနောက်မလိုက်ဘဲနေတယ်၊ သူတို့ရဲ့ အမှားတွေကို ကိုယ်က
 ခွင့်လွတ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ်မျိုးကို တကယ်ကိုပဲ အကျိုးတရားအဖြစ်နဲ့
 တရားရဲ့ အနေအထားကြီးကို ရောက်လာမှာပါလို့ ကျုပ်တို့ကပြောချင်တယ်။
 ဒါကြီးကိုရောက်လာတဲ့အဖြစ်ရောက်အောင် ခင်ဗျားတို့ နဂိုကကျုပ်တို့
 ဟောညွှန်တဲ့အတိုင်း သိပြီးသားကြားပြီးသားဖြစ်တဲ့ မသိတာဖြစ်တဲ့ နောက်

ဘဝနောင်ဘဝကို သိတယ်ဆိုတာ မလုပ်ဖို့ရယ်၊ တကယ်ကိုယ်ကိုယ်တိုင် သိတာဖြစ်တဲ့ ငါရယ် သူတပါးရယ် ယောက်ျားရယ် မိန်းမရယ် ဆိုတာကို မသိအောင် မလုပ်ဖို့ ဒါကလေးကို ကျုပ်တို့က အခုတစ်ဖန်ထပ်ပြီးသကာလ စကား အသစ်ကလေးတွေနဲ့ အကျိုးပြုပြီးသကာလ ထပ်လောင်းဆုံးမ တယ်လို့ဆိုတာ ကို ခင်ဗျားတို့ မှတ်သားကြပါ ဒါကလေး မှတ်သားရတာကိုပဲ ဝမ်းသာမှုပြုကြပါ ဒီလောက်နဲ့ပဲ ကျုပ်နိဂုံးချုပ်ပါ့မယ်။

(သာဓု သာဓု. . . . သာဓု)

ရှေ့ဘဝ နောက်ဘဝနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့
မသိတာကို သိတယ်လို့ ထေရဝါဒက
ခံယူစေတယ်။

ကျပြတို့ကတော့ မသိတာကို
မသိဘူးလို့ပဲ ခံယူပါတယ်။

ကိုယ့်ကိုကိုယ်နဲ့ စပ်လျဉ်းလို့လည်းပဲ
မိကိုယ်ရှိတယ်လို့ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို
သိနေတာကို
ထေရဝါဒက မသိဘူးလို့ ခံယူစေတယ်။

ကျပြ တို့ကတော့
မိကိုယ်ရှိတယ်လို့ဆိုတာကို
သိတာကို သိတယ်လို့ ခံယူစေတယ်။

စာမျက်နှာ—၁၀